

DION FORTUNE

PSYCHICKÁ SEBAOBRAŇA

PSYCHICKÁ SEBEOBRANA

Dion Fortune

Úvodní slovo autorky

I když si uvědomuji možné následky, plním svůj úkol a píši knihu o psychických útocích a současně informuji o tomto nebezpečí. Ne bez důvodů staří zasvěcenci střežili tyto vědomosti za zavřenými dveřmi. I když dnes je již okruh studujících okultismus veliký a stále roste, je na místě otevřenost. V jednom americkém týdeníku jsem četla oznámení o konání dvaceti tří různých okultních kurzů a školení. Tito podnikatelé se předbíhali v nabídkách, co všechno může získat ten, kdo absolvuje jejich kurzy:

„Můžete přenášet myšlenky na jiné osoby, získat peníze, lásku, zdraví, v každou dobu můžete ihned bleskově hypnotizovat jiné lidi...“

To je jen jedna ukázka z těchto dvaceti tří nabídek. Co však bude dále z lidí, kteří poruší 10. přikázání Boží? Jaký osud budou mít ti, kteří „silou duše“ se snaží dosáhnout i toho, co jim nepatří a jaké výsledky jim přinese jejich jednání?

Uvádím příklad z mé vlastní zkušenosti:

Jako dvacetiletá jsem nastoupila do zaměstnání k jedné paní, o které dnes vím, že během svého pobytu v Indii nabyla značné zkušenosti v okultismu. Tyto zkušenosti se snažila uplatnit ve styku se svými zaměstnanci, u kterých pak docházelo téměř pravidelně ke zhroucení osobnosti. Nepracovala jsem ještě u ní dlouho, když mne požádala, abych pro ni svědčila v jedné soudní při. Tato paní, prudké povahy, bez výpovědi a bez výplaty propustila jednoho zaměstnance. Ten se pak obrátil v této záležitosti na soud. Představená požadovala, abych dosvědčila, že jeho chování bylo takové, že byla oprávněna takto jednat. Metoda k prosazení toho, abych svědčila v její prospěch, byla následující.

Soustředěně se mi dívala do očí a říkala: „Stalo se to a to, tak a tak.“

Ale naštěstí jsem si vedla deník a tak jsem mohla provést rekapitulaci celého příběhu. Jinak bych později opravdu nevěděla, jak se vše seběhlo. Po pohovoru s představenou jsem byla tak zmatena a vyčerpaná, že jsem oblečená ulehla na postel a spala plných patnáct hodin až do následujícího rána.

Zanedlouho opět požadovala tato paní mou svědeckou výpověď. Chtěla propustit mého přímého nadřízeného a hledala k tomu příčinu. Opět opakovala svou taktiku. Dívala se mi upřeně do očí, až jsem k svému překvapení plně souhlasila s celou řadou bezdůvodných obvinění vůči tomuto člověku. A opět se mne po tomto rozhovoru zmocnila stejná vyčerpanost a spavost. K tomu jsem měla ještě pocit, jako bych ani nebyla v těle, ale mimo něj.

Další zážitek v této podivné domácí společnosti postihl jedno děvče, sirotka s pěkným jménem. Moje představená si ponechávala děvče stále u sebe, až je posléze přemluvila k tomu, aby své jmění předala do jejích rukou. O tom se však dozvěděli poručníci děvčete a donutili mou nadřízenou, aby peníze vrátila. Děvče vzali sebou a její věci musely být poslány za ní.

Další případ se týkal staré dámy, poněkud mentálně zaostalé, kterou moje nadřízená pomocí své metody donutila, aby své obchodní papíry a záležitosti odebrala svému bratrovi, který je spravoval a svěřila je do jejích rukou. Tentokrát se již zcela probudila má pochybnost o správnosti tohoto jednání. Nemohla jsem se smířit s tím, jak tato hodná „tetička“ bude podvedena. Jednou, v nepřítomnosti mé nadřízené, jsem tuto starou paní vyhledala a poučila ji. Pomohla jsem jí sbalit její věci, aby mohla odjet ke svým příbuzným. Zanedlouho mi v noci řekla sekretářka mé představené, že šéfová se dověděla, kdo pomohl k útěku oné staré paní a radila mi, abych byla opatrná. Zнала jsem pomstychtivost představené a uvažovala jsem, že by bylo nejlepší odejít. Ovšem bez výpovědi to nebylo možné. Vychovatelský institut, kde jsem byla zaměstnána požadoval

jistou výpovědní lhůtu. Věděla jsem, že zde nebude snadné zůstat. Proto jsem chtěla jednoduše odejít.

Večer, když jsem si balila své zavazadlo, mne navštívila jedna málomluvná dívka, která vykonávala své povinnosti jako automat.

„Chceš odsud odejít?“ Tázala se.

Přisvědčila jsem.

„Pak odejdi bez rozloučení s představenou, nebo pak neodejdeš vůbec. I já jsem již několikrát chtěla odejít, ale doposud se mi to nikdy nepodařilo.“

Byla jsem však mladá, nezkušená, plná sebedůvěry a tak příštího jitra, již se svým zavazadlem, jsem vešla do kanceláře představené. Byla jsem odhodlána říci jí své mínění o jejích metodách. Ani jsem nemusela začít svou připravenou řeč.

Když mne spatřila, řekla: „Dobře, když chcete odejít, pak můžete odejít. Ale než odejdete, musíte připustit, že jste neschopná a nemáte sebedůvěru.“

Přitom se mi dívala pevně do očí.

Odpověděla jsem: „To není pravda, rozumím své práci a ovládám ji.“

Moje práce byla zodpovědná a vykonávala jsem ji pečlivě. O mé sebedůvěře se dalo říci, že byla spíše větší, než menší. Byla jsem připravena bojovat s archandělem.

Představená mi neodporovala, ani mne nehubovala, ale zůstala u svého tvrzení a opakovala je jako litanii. Vstoupila jsem do její kanceláře v deset dopoledne a teprve ve dvě hodiny odpoledne jsem od ní odcházela. Za tuto dobu v různých obměnách stále opakovala své tvrzení. Vešla jsem k ní jako silné, zdravé děvče a odcházela zcela rozbitá na těle i na duši a tři roky jsem pak byla nemocná. Ke konci návštěvy jsem cítila, že jsem na konci svých sil. Náhle se stalo něco neočekávaného. Slyšela jsem, jak mi nějaký vnitřní hlas radí:

„Učiň se poraženou, pak přestane se svým útokem a budeš moci odejít.“

Co to bylo za hlas, nemohu říci. Uposlechla jsem této rady. Předstíraně jsem prosila představenou o prominutí a slíbila jsem, že dále zůstanu a budu stále poslušná.

Vzpomínám si, že jsem před ní padla na kolena a činila pokání sama nad sebou, což ji uspokojilo. Dovolila mi odejít. Šla jsem do své světnice a lehla na postel. Ale neměla jsem klidu, dokud jsem jí nenapsala dopis, který jsem položila na takové místo, aby ho našla. Co obsahoval, to již nevím. Pak jsem od druhé hodiny odpoledne spala až do příštího večera. Byl chladný jarní den, okno v prochladém pokoji bylo otevřeno dokořán. Spala jsem nepříkryta, ale necítila jsem chlad ani hlad. Procesy mého těla byly jakoby ochromené. Dech a tep jsem měla slabý a takový zůstal i v příštích dnech. Tak mne našel domovník, který mnou třásl a dával mi na hlavu houbu se studenou vodou, až mne opět přivedl k životu. Nebyla jsem schopna se ani hýbat. Moje představená mne nenavštívila. Přišla jen přítelkyně a tázala se, o čem jsme s představenou hovořily. Nevěděla jsem již z toho nic, vzpomínky byly vymazány. Cítila jsem pouze, že z hlubin mé duše vychází pocit strachu. Měla jsem suché rty, potily se mi ruce a můj dech byl slabý. Konečně po nějaké době se mi podařilo dosáhnout trochu klidu. Domnívala jsem se tehdy, že to byly následky přepracování.

Odjela jsem na venkov, abych načerpala novou sílu. Tam jeden můj přítel spolu s rodinným lékařem vyslovili domněnku, že jsem byla hypnotizována. Mé tělo se podobalo vybitému elektrickému akumulátoru, který potřebuje mnoho času k opětnému nabití. Dalo by se hovořit o poškozeném éterickém dvojníku, který nebral do sebe novou pránu. Z této příhody je možno poznat, co může dokázat zneužití psychické síly vůči osobě, která se proti takovému útoku nedovede bránit. Nedivím se, že ve středověku se tohoto všeho báli a pověst o čarodějnictví mohla být příčinou upálení. Ovšem není také rozdíl mezi pícháním jehel do voskové figurky, představující nepřitele a mezi zapalováním svíci před obrazem Panny Marie. Pokud uznáte, že jedna z těchto praktik je skutečná a působivá, pak to bude nutno připustit i pro druhou.

„Zbraně našeho boje nejsou hmotné.“

To může být pravdou jak pro černou magii, tak i pro církevnictví. Hypnotické síly se hojně používají v černé magii a telepatická sugesce je klíčem k větší části jejich úkazů. Duše sestává z mnohem více částí, než je známo psychologům. Stojíme v malém centru světelného okruhu a kolem nás je široký okruh tmy, ve kterém se pohybují nezřetelné stíny. Tyto myšlenky mne dovedly k hlubšímu studiu.

Zažila jsem různá psychická dobrodružství, setkala jsem se s lidmi, kteří se mohou nazývat zasvěcenci. Viděla jsem úkazy, které se sotva vyskytnou na některé seanci. Účastnila jsem se psychických bojů a byla jsem na strážích u „okultní policie“, která se svými mistry Velké bílé lóže bdí nad národy. Na strážích, při kterých se nemůže spát, pokud je slunce pod horizontem a pokud se nezmění lunární fáze a moc astrálního zatížení neodletí. A všemi těmito zážitky jsem se učila.

Na druhé straně však je nutno pečlivě rozlišovat psychické zkušenosti od subjektivní halucinace, disonančních komplexů a hysterie, pod jejichž vlivem se může osoba domnívat, že trpí psychickým útokem.

Díl 1. Stanovení diagnózy

I. Znaký psychického útoku

Pozorujeme-li vesmír, pak přicházíme k závěru, že zde musí být nějaký vůdčí plán tvořící koordinaci tohoto nekonečného celku. Vezmeme-li do ruky něco živého, třeba i něco jednoduchého, pak i zde vidíme, že různorodost jednotlivých částí je vytvořena dle pevného systému. A tento organizovaný princip věda nikdy nenajde na fyzické úrovni. Hybné síly vesmíru a jeho výstavba patří k jinému stupni projevu, než je naše fyzická úroveň. Má jiné dimenze, než jaké známe a patří do jiné formy vědomí, než na jaké jsme si zvykli.

Žijeme uprostřed viditelných sil a uvědomujeme si jejich působení. Pohybujeme se v námi viditelných tvarech, jejichž aktivitu často ani nepocítujeme, ačkoliv jimi můžeme být silně ovlivňováni. V této duševní stránce přírody, neviditelné našim smyslům, nezměřitelné našimi měřicími přístroji, mohou nastat různé události, které nejsou bez odezvy na fyzické úrovni. Je bytí, které v tomto neviditelném světě žije jako ryba v moři. Jsou lidé, kteří mají schopnosti nahlédnout do tohoto neviditelného světa tak, jako vycvičený potápěč dovede sestoupit na dno oceánu. Jsou na zemi i období, kdy se prolomí hráze a neviditelné síly vnikají do nás a zaplavují nás. Běžně se to však nestává. Před tímto nás chrání naše neschopnost poznat tyto neviditelné síly.

Jsou čtyři stavy, při kterých může být tento ochranný závoj stržen a kdy se setkáváme přímo s těmito neviditelnými silami:

Můžeme se nacházet na nějakém místě, kde se tyto síly soustřeďují.

Můžeme se setkat s lidmi, kteří pracují s těmito silami.

My sami můžeme usilovat o setkání s těmito neviditelnými silami, protože se o ně zajímáme a z naší hloubky vystupujeme dříve, než se dozvíme, kde jsme.

Nebo můžeme být obětí jistých patologických podmínek, které tento závoj roztrhnou.

Vchod k neviditelným silám je jako záludný přímořský břeh se svými hloubkami. Dobrý plavec dovede zdolat i větší vzdálenosti od pobřeží, ale neplavec ve vodě utone.

Neviditelné síly nejsou nepřátelské, ale jsou mocné jako například oheň nebo voda. Ale dříve nebo později dovedou zničit toho, kdo je zneužívá. Abychom byli schopni tyto síly analyzovat a nalézt jejich původ, je nutné sledovat vnější a viditelné znaky psychických útoků. Psychické útoky jsou různého druhu a také psychická obrana proti nim je různá. Nejčastější psychické útoky pocházejí z nevědomosti nebo zloby našich bližních, kteří sami mohou být obětmi jiných. Nevracejme nikdy útok protiútokem, ale použijme laskavějších metod, které jsou účinné a méně nebezpečné.

Někdy lidé i vlivem místa přicházejí do styku s neviditelnými silami. I když nějaká osoba není pravým médiem, ale je dostatečně senzitivní, může přijít na takové místo, kde tyto neviditelné síly jsou silně soustředěny a může je nevědomě přijímat. Pokud se pohybujeme uprostřed těchto sil, běžně je nepozorujeme. Ale v místech, kde jsou silně zkoncentrovány, je můžeme slabě vnímat. U některých lidí hranice mezi vědomým a nevědomým je neproniknutelná. Mají pouze nějaký pocit utlačení, který však přejde, když odejdou na jiné místo.

Často se při psychickém útoku objevují charakteristické sny, které mohou přinést pocit, jakoby někdo klečel na hrudi spícího. Pocit strachu a utlačení je nejvíce charakteristický pro okultní útok a je jistou předzvěstí, která tento útok oznamuje. Jen málokdy útok přichází „z čista jasna“. Nejprve se necítíme dobře na duši a těle a pak se již nacházíme v neviditelném boji. Blížící se okultní vliv vrhá svůj stín i na vědomí mediálního člověka. Důsledek útoku se projevuje v tom, že nejprve nevědomky cítíme nervovou vyčerpanost, jsme bledí až bezkrevní, máme obavy až strach z něčeho. Toto se projevuje především při usínání. Následuje špatný spánek a posléze z nedostatku spánku může nastat mentální zhroucení.

Nejčastějšími následky astrálních útoků u bělochů je nervová vyčerpanost a intelektuální zhroucení. V Evropě se nestává často, aby útočník usmrtil svou oběť, ale jsou případy, kdy oběť zemřela strachem. Když koncentrace psychického útoku dosahuje určitého stupně, připojují se k čistě subjektivním jevům i jevy objektivní. Úkaz, který napadne

nejprve éterické tělo, se posléze projeví i na těle fyzickém. Mnohdy po astrálních boji, probíhajícím během spánku, se na fyzickém těle ukazují modravé skvrny, které mají někdy i určitý tvar. Tyto skvrny později opět zmizí. Dalším projevem astrálních útoků je cítění nepříjemných zápachů. Charakteristický je zápach hnijícího masa, který pociťují i lidé, kteří nejsou médii. Někdy má člověk pocit doteku něčeho slizkého, hlemýžďovitého. Bývají to i dojmy různého zvonění a hluku. Někdy se objevují i jiskry nebo ohníčky.

Nikdy nezískáme klíč k záhadě života, neuvědomíme-li si, že člověk je duchovní bytost a duše a tělo jsou jen slabými projevy této bytosti.

II. Analýza psychických útoků

Podstata psychického útoku spočívá vesměs v telepatické sugesci. Jsou tři druhy sugescí:

Autosugesce

Cizí sugesce

Hypnotická sugesce

Cílem všech sugescí je vniknout do podvědomí a tam začít působit. Pomocí autosugesce dává vlastní vědomí příkaz vlastnímu podvědomí. Autosugesce byla vyvinuta dříve než vědomí, byla zde ještě dříve, než se vyvinula řeč. Hovořit s podvědomím pomocí slov by bylo stejné, jako hovořit s člověkem, který nerozumí naší řeči. V takovém případě si pomáháme různými posunky a znaky. Podobně je tomu i s naším podvědomím. Bylo by zbytečné hovořit k podvědomí:

„Učiň to či ono. Nechej toho!“

Musíme si nejprve vytvořit mentální obraz, představu toho, co má podvědomí učinit a tuto držet ve vědomí tak dlouho, až vnikne do podvědomí. Podvědomí porozumí tomuto myšlenkovému obrazu, představě a bude pak podle ní jednat.

Cizí sugesce vznikla ve vědomí jiné osoby a má proniknout normálními kanály mluveného nebo psaného slova do našeho podvědomí, aniž by dosáhla našeho vědomí.

Hypnotická sugesce se může uskutečnit těmito způsoby:

Pravá hypnotická sugesce pevným pohledem mezi oči na kořen nosu a magnetickými tahy.

Sugesci během spánku, jak doporučoval Cue (1857–1926), především u dětí.

Telepatickou sugescí.

Tyto sugesce se ve většině případů poznají, až když se usídlí v podvědomí a pomalu začínají působit. Nevidíme neviditelné seménko vzniklé z vědomí jiné osoby, zaseté do našeho podvědomí, až když za nějaký čas začne klíčit a výhonek vyrůstá přes práh podvědomí do vědomí. Kdo zručně dává sugesce, dbá vždy na to, aby byly v souladu se sklony osobnosti. Jinak potřebují mnoho času ke svému vývoji. Co sugerující může opravdu učinit, je to, že povzbudí a posílí latentní myšlenky a impulsy. Nemůže však na keř růží naštěpovat bez.

Mají-li semena sugescí růst, pak musí nalézt vhodnou půdu. V tom se nachází síla sebeobrany. Nemůžeme zabránit tomu, aby k nám nepřicházely sugesce od jiných, ale můžeme naši pozemskou říši našeho podvědomí vyčistit tak, že škodlivé látky v ní nenaleznou půdu pro své vzklíčení. Musíme odstranit z podvědomí nízké sklony a špatné povahové rysy. Je mnohem snadnější vytrhnout kořínek kopřivy, než hustou síť kopřivových kořenů několik let starých. Nikdo nemůže být hypnózou přinucen učinit něco, co není alespoň v zárodku jeho osobnosti-přirozenosti. Ale jaká je skutečná přirozenost každého z nás? Přemohli jsme již opravdu opici a tygra, nebo jsme je jen ponechali v kleci? Sugescie může otevřít klec našich tajných přání a tyto osvobodit. Nikdo kromě světce není imunní vůči přirozenosti. Je možno každého proměnit ve vše, pokud se umožní sugesci, aby delší čas působila. Nejčistší žena se může stát prostitutkou, nejušlechtilejší muž, za jistých okolností, může být vrahem. K obraně je nutné vědění. Uvažme průběh psychického napadení. Když myslíme na nějakou osobu, jsme s ní v kontaktu. Když si tuto osobu živě představíme, je to tak, jako by stála před námi. Když si ji zřetelně vybavíme, vidíme ji i ve větší dálce. Jsme-li v mentální (myšlenkové) blízkosti této osoby, můžeme vytvořit myšlenkovou atmosféru, ve které pomocí jistých představ s

ní udržujeme spojení. Tímto způsobem probíhá duchovní léčba. Jistý stav citění a představ léčitele a jeho atmosféra účinně ovlivní duši pacienta, s kterým přišel do spojení.

Avšak tato síla se může použít jak k dobrému, tak i zlému účelu. Dnes, když se manipuluje s masami lidstva pomocí různých sugescí, je nutné zveřejnit vše o těchto silách.

Každé poselství do podvědomí musí být oděno do prostých pojmů. Z těch se pak vytváří rozumová činnost. Prvotním cílem sugesce je vytvořit kolem duše osoby takovou mentální atmosféru, která by duši umožnila tuto sugesci přijmout. Je jedno, zda jde o sugesci určenou k léčivým nebo napadajícím účelům. (Používám pojmu „duše“, která v sobě uzavírá mentální a emocionální procesy, ale vylučuje procesy duchovní). Když se dosáhne tohoto cíle, pak bitva je již z poloviny vyhrána. Brána města se otevírá zevnitř a je možno do ní vstoupit. Telepatická sugesce jistých představ může nyní postupovat. Toto je kritický bod každého okultního napadení. Až k tomuto bodu je obránce ve výhodě. Má-li dostatek vědomostí, může tuto výhodu využít na neomezenou dobu a své útočníky odrazit, i když na okultním poli stojí výše než on. Ani v tomto, ani v jiném světě hypnotizér nic nesvede s osobou, která si zachová nervovou sílu a nevěnuje mu pozornost.

Jsou pouze dvě brány, kterými může útočník vniknout do pevnosti lidské duše. Je to pud sebezáchovy a pohlavní pud. Má-li být hypnotický povel úspěšný, musí být oděn do jednoho nebo do obou pudů. Jak postupuje útočník? Jak už bylo řečeno. Musí na vnitřní úrovni vytvořit jistou atmosféru. To se podaří tehdy, když tuto atmosféru vytvoří nejprve ve vlastním vědomí, přičemž myslí na svou oběť. Chce-li zabít duši, musí nejprve vlastní duši naplnit zkázonosným vztekem, až jím přetéká. Chce-li provést znásilnění jiné duše, musí nejprve svou duši naplnit žádostivostí a krutostí. Chladný vztek krutosti je pro operaci tohoto druhu nutný. Co se stane nyní, když toto učiní? Vytvořil v propasti jistý základní tón, který se přenáší. Všechno bytí, které má tento základní tón v základu své přirozenosti, při operaci spolupracuje.

A co se stane po operaci? Bude operatér ponechán, aby mohl v klidu svou oběť sníst? Je to pravděpodobné?

Vzpomeňme si jen na historii Fausta, kterému čert sloužil do jisté doby, ale pak se ho zmocnil. Tak je to i s operátorem, který se sám dříve či později stane obětí těchto sil. Dokud aura (zářící obal) člověka je nepoškozena, nemůže do duše člověka nic proniknout. Když si však duše ve své auře sama vytvoří díry, jako odpověď na útoky strachu nebo touhy na ni vysílané, pak již obrana není snadná. Dovedeme-li však překazit tyto instinktivně emocionální reakce, pak skořápka aury zůstane neproniknutelná a chrání nás před psychickou invazí.

Někdy však tento útok má své kořeny v dřívější inkarnaci a dává klíč k bočním dveřím. Tento problém je značně obtížný a potřebuje ke svému řešení vnější podporu. Mnohdy duše, na kterou se útočí, má nějaký vztah nebo spojení s duší nevtělenou nebo vtělenou, která ale operuje odpojena od svého těla.

V létě 1926 jsem četla v novinách zprávu o úmrtí jistého muže a jeho manželky. Nějaký čas předtím se se mnou radila přítelkyně této dvojice. Byla zneklidněna jejich stavem a obávala se psychických útoků.

Paní, nazvěme ji C, mívala děsivé sny. Ve stejné době její manžel, pan C, trpěl epileptickými záchvaty. Po lékařské poradě však bylo zjištěno, že se nejedná o skutečnou epilepsii, protože zde scházely další symptomy. Záchvaty se ve spánku opakovaly, jakoby se jednalo o „tlačení múry“. U obou manželů se vyskytovaly alespoň jednou za měsíc. V případě této paní by se dalo usuzovat, že děsivé sny se vyskytují v některém období před nebo po měsíčním cyklu, ale u muže se nebylo možno zachytit žádného bodu. V úvahu přicházely pouze lunární fáze.

Máme tedy vztah mezi zdánlivě epileptickými záchvaty, které nemají organickou základnu, děsivými sny druhé osoby a lunárními fázemi. Musí být nalezena teorie, která pojme do sebe všechny tři případy a vyloží jejich vzájemné vztahy. Sen je první formou, kterou se mohou ukázat psychické projevy a osvětlit ve vědomí podvědomá pozorování. Mnoho okultistů připouští, že vrozená epilepsie, na rozdíl od mozkových nádorů, má své kořeny v operacích černé magie nebo čarodějnictví, kterých se nemocný v minulém

životě zúčastňoval, takže tyto se mohou považovat za zpětný náraz minula na fyzické tělo.

Při všech okultních operacích hraje důležitou roli Luna, protože v jednotlivých fázích jejího cyklu vládou různá záření. Novoluní, čtvrtím a úplňku Luny se kdysi říkávalo Persephone, Diana a Hekate (zatmění).

Protože v tomto případě fyzické prohlídky byly bezvýsledné, přinesla své plody psychická prohlídka.

U paní C se neukázalo nic, co by bylo naznačovalo následek činů. Ale u pana C jsem ihned zachytila psychickou stopu, ze které bylo zřejmé, že tento muž ve svém minulém životě byl spojen se dvěma ženami. Matkou a její dcerou, které praktikovaly čarodějnictví v jeho prospěch. Mladší žena byla kratší čas jeho milenkou. Jasnovidně bylo viděno, že příčinou potíží je mladá čarodějka. Její astrální návštěvy vyvolaly jak záchvaty u pana C, tak i děsivé sny u paní C. Vyskytovaly se vždy za určitých lunárních fází. Nyní bylo nutno ještě zjistit, zda tyto noční návštěvy v astrálním těle provádí živá osoba, nebo k zemi připoutaný duch. Přítelkyně, která se obávala o zdraví paní C a jejího muže, jí to vše vyprávěla a tázala se, zda v kruhu známých jejího muže nepřichází v úvahu nějaká žena, která by tyto noční návštěvy vykonávala. Paní C ihned objevila totožnost obou žen. Prohlásila, že starší čarodějnice je matkou manžela, z které již od počátku měla strach. Tchyni v domě navštěvovala její důvěrná přítelkyně X, která jí říkala „maminko“. Vůči panu C se chovala důvěrně, ale její city nikdy nepřekročily obvyklé meze a ani pan C jí nevěnoval větší pozornost, než jako přítelkyni své matky. Tuto označila paní C jako mladší čarodějku. Když zemřela tchyně, tedy matka od pana C, dali manželé najevo slečně X, aby přestala navštěvovat jejich dům, čímž se cítila značně dotčena. Záhy na to paní C pocítila apatii a slabost, posléze navštívila lékaře, který u ní shledal rakovinu dělohy. Operace přinesla úlevu jen na kratší čas. Později paní C pozbyla své vědomí a zemřela. Současně zemřel i pan C a sice během záchvatu ve spánku. Za nějaký čas bylo oznámeno, že slečna X se mentálně zhroutila a byla dopravena do ústavu. Rakovina je nemoc éterického dvojníka, nikoliv fyzického těla a její stav vytváří myšlenkový elementál rakoviny. Slečna X získala podvědomě znalosti a síly, které měla již v minulém životě. Podržela si i náruživost k panu C, která však zůstala neopětována. V noci využívala své schopnosti k návštěvám v astrálním těle u pana C. Schází zde podrobnosti, proto není možno posoudit, zda jeho záchvaty byly následkem zápasu nebo objetí. Sny paní C se zřejmě vztahovaly na stejnou návštěvnicu, která způsobovala záchvaty pana C. Toto se stávalo vždy, když Luna byla v úplňku – Hekata. A musíme také vzít v úvahu to, že nemoc paní C se objevila zanedlouho po tom, když slečně X byl znemožněn přístup do domu.

III. Případ moderního čarodějnictví

Při okultních útocích hraje mnohdy významnou roli osoba, která se v minulém životě zabývala čarodějnictvím. V mnoha případech bývá motivem pomsta, ale často se vysílání astrálního těla ve spánku děje nechtěně, spontánně. I mezi dnešními médii a senzitivními lidmi jsou takoví, kteří již ve středověku čarovali a uměli se odpoutat od hmotného těla. Zkušené okultisté se skutečnými a hodnotnými médii zacházejí velmi opatrně. V začátcích mého okultního studia se stalo, že jsem za nabyté zkušenosti draze platila. Především, když jsem hlavou bila proti překážkám.

Tehdy jsem se seznámila s jednou paní, která měla velký zájem o psychické záležitosti. Byla vnímavá, vyhýbala se všemu nečistému a ošklivému, živila se výhradně syrovou vegetariánskou stravou a odmítala i vejce. Přes tyto všechny vlastnosti a zvyky s velkým zájmem podrobně četla zprávy o vivisekci – pokusech na živých zvířatech. Kdybych již tenkrát byla zkušenější, věděla bych, že její záliba vycházela ze zárodku sadismu, který byl ukryt v její přirozenosti.

V době, kdy jsem se s ní seznámila, byla v důsledku přepracovanosti na pokraji zhroucení. Navrhla jsem jí, aby opustila Londýn a přijela za mnou na venkov do Hampshire, kde jsem se měla účastnit okultního školení. S radostí nabídku přijala a záhy se objevila v domě, kde jsme již byli všichni shromážděni. Připadala nám zcela normální, přátelská a stala se oblíbenou. Po příjezdu z nádraží, když vystoupila z kočáru, ve kterém

byl zapražen starší kůň, přišla k němu a poplácala ho. Kůň jinak vždy zcela klidný, spíš apatický, sebou najednou trhl, jakoby ho někdo píchl. Pohodil hlavou a k velkému překvapení kočího couvl s kočárem, div že kočár nepřevrhl do příkopu. Tehdy kočí řekl, že něco podobného ještě nezažil a přitom se podezíravě díval na naši novou návštěvnicku. Slečna L si však z této příhody nic nedělala. Zůstala klidná a usměvavá. Té noci, což se mi nestávalo, mne probudil děsivý sen. Zápasila jsem s nějakým závažím na mé hrudi, ale i později, když jsem již zcela procitla, jsem stále cítila v pokoji něco zlého. Vyslovila jsem ochrannou formuli, kterou jsem znala a vše se uklidnilo.

Ráno u snídani si téměř všichni stěžovali na neklidnou noc. Měli jsme stejné zážitky. Slečna L mínila, že takové věci by se neměly probírat u snídani, protože to není zdravé. Do otevřeného okna nahlédla naše sousedka, pozdravila a stěžovala si, že měla děsivý sen. Jakoby jí na hrudi leželo nějaké závaží. Později nás navštívila další sousedka, která měla v noci stejné pocity. Tyto děsivé sny pokračovaly i v příštích dnech. Nenašli jsme však žádný bod, ze kterého by bylo možno vytvořit diagnózu. Přisuzovali jsme tyto sny špatnému chlebu, který jsme kupovali u místního pekaře.

Jednoho dne jsem měla určité nedorozumění se slečnou L z důvodu její přílišné sympatie k mé osobě. V noci se mi pak zdál velmi děsivý sen. Závaží na mé hrudi jakoby mne chtělo zcela rozmačkat. Viděla jsem zřetelně hlavu slečny L, zmenšenou na velikost pomeranče, která se vznášela na konci mé postele a cenila na mne zuby.

Tentokrát jsem o svém snu nikomu nevyprávěla, ale dva členové naší společnosti hovořili o podobném zážitku. O dva večery později, před spánkem, jsem měla pocit, jakoby ve vzduchu viselo nějaké neštěstí související s naším domem. Tento pocit byl tak silný, že jsem vyšla z domu, oběhla dům kolem dokola a zkoušela jsem, zda okna dobře sedí v závěsech. Potkala jsem slečnu L, která mi řekla:

„Jen jděte klidně spát, nebezpečí není venku, ale uvnitř domu. Nezapomeňte zamknout dveře.“

Protože bylo značné dusno, nechala jsem dveře otevřené, ale postavila jsem k nim větší kbelík. Kdyby chtěl někdo vejít, způsobil by hluk. Nestalo se však nic. Noc proběhla klidně. Ráno však nastala bouře. Pracovala jsem se slečnou L v kuchyni. Náhle uchopila dlouhý nůž a vrhla se proti mně. Držela jsem velký hrnc s uvařenou zeleninou, kterým jsem se bránila. Tak jsme tancovaly kolem stolu a horká voda z hrnce stříkala na všechny strany. Žádná z nás nevydala ze sebe ani hlásku. Já jsem nastavovala hrnc před sebe a ona se mne snažila bodnout nožem. Když už situace byla nejnapjatější, vstoupil do kuchyně vedoucí naší společnosti. Jediným pohledem zhodnotil situaci a taktně nás obě vyhuboval, že děláme zbytečný hluk, ať si pospíšíme se snídání. Jakoby něco odletělo. Slečna L začala krájet nožem to, co právě měla krájet a já jsem z hrnce vyndala uvařenou zeleninu. Opět vše probíhalo klidně.

Po obědě se u slečny L dostavila reakce na její vzrušení. Odešla do své světnice úplně vyčerpaná. Byla jsem trochu zmatena. Vedoucí naší společnosti řekl, abych byla klidná, že už bude mít situaci pod kontrolou. V koupelně do misky na mýdlo napustil vodu. Nad miskou udělal jisté tahy, namočil do vody prst, kterým pak nakreslil pěticípu hvězdu na prahu světnice slečny L.

Slečna L stále neopouštěla svůj pokoj. Až po dvou dnech ji sám vedoucí ze své světnice vyvolal. Jak slíbil, měl ji již pod kontrolou. Vedl s ní dlouhé pohovory a za několik dnů paní L opět vykonávala své domácí práce. Když tehdy vedoucí zjišťoval důvody stavu slečny L, nakreslil prstem na prahu své vlastní světnice pěticípu hvězdu – pentagram špičkou ven, aby slečna L nemohla vstoupit. Kdežto na prahu její světnice nakreslil pentagram špičkou dovnitř. O tom všem slečna L nic nevěděla.

Jednou někdo klepal na dveře mého pokoje. Za dveřmi stála slečna L s košem čistého ložního prádla a prosila mne, abych jej zanesla do pokoje našeho vedoucího, že jí u prahu nějaká psychická překážka zabraňuje do pokoje vstoupit. Také mne požádala, abych sundala z krku malý stříbrný křížek, který na ni nepříznivě působí. Tento křížek jsem si koupila před začátkem tohoto psychického kurzu a nechala jsem ho silně zmagnetizovat. Slečna L, i když o tom nevěděla, cítila jeho účinek jako nepříjemný. Později nám slečna L vyprávěla, že si zřetelně vzpomíná na svůj minulý život, ve kterém se zabývala čarodějnictvím. Již jako dítě snívala o tom, že je čarodějkou, která přeje smrt a neštěstí těm, kdo ji zlobí. Tvrdila, že tato její přání se natolik plnila, že ji to

samotnou překvapilo. Vyprávěla, že měla ve zvyku zjevovat se před lidmi, na které se zlobila. Nadávala jim a promítala na ně zlé síly. To vysvětlovalo také naše děsivé sny. Řekla, že tímto způsobem napadala především svou matku a sestru tak dlouho, až obě onemocněly. Tvrdila, že často cítí v sobě dvě osobnosti. Jednu normální, duchovně a idealisticky založenou a druhou, její nižší já, která přichází na povrch vždy, když se rozzlobí. Pak je plná zloby a nenávisti. Tyto vlastnosti byly obzvláště silné, když byla mladá. Potom je idealismus přerostl. Proto mi také radila tenkrát v noci, abych zamkla dveře. Cítila, že opět samovolně přijde ke mně v noci v astrálním těle. Tento případ ukazuje mnoho zajímavých aspektů, především, že zřejmá pomatenost je vysvětlitelná okultními metodami.

IV. Vyslání astrálního těla

Dříve, než opustíme téma psychického útoku vtělenou lidskou osobou, musíme ještě probrat téma éterické projekce. Tam, kde se vyskytují na těle oběti modravé skvrny, kde dochází k pohybu nábytku, kde je slyšet praskání, hluk, nebo jsou vidět jiskry a ohníčky, nemůže působit pouze myšlenka. Působí zde ještě i jiná substance, kterou duše vlastní, a kterou může působit na fyzické úrovni. Tímto nástrojem je životní, neboli éterické tělo, éterický dvojník. Tímto éterickým dvojníkem duše manipuluje, když se jedná o svévolné hnutí. Psychické akce, prováděné na dálku mimo fyzické tělo, se uskutečňují pomocí tohoto éterického dvojníka.

Éterický dvojník je prvotní tělo tvořené z magnetických sil, uspořádaných v takovém systému, který drží každou buňku a každé vlákno fyzického těla jako v síti. Jako prostředník mezi tímto jemným – éterickým a mezi hustým – fyzickým tělem je ještě jiná hmota, kterou nazýváme ektoplazma. Tato vyslaná ektoplazma potom vytváří úkazy fyzického rázu. Může být vyslána v podobě dlouhých prutů nebo jako obláček mlhy až do vzdálenosti několika metrů. Je spojena jemným vláknem s médiem. Vedoucí naší skupiny, o kterém jsem již hovořila, a který nám předával své okultní poznatky, dovedl vysílat svou ektoplazmu. Když upadl do hlubokého transu, ztratil dvě třetiny své hmotnosti. Byl tak lehký, že jsem ho sama mohla položit na pohovku.

Během našeho pobytu náš vedoucí onemocněl a péči o něj, především noční hlídky, jsem vykonávala sama. Zanedlouho se uzdravil natolik, že jsem již opět mohla spát, aniž bych považovala za nutné jej chodit kontrolovat. Byl úplněk. Bez použití světla jsem se večer převlékla do nočního prádla a ulehla. Ihned jsem usnula. Probudil mne pocit něčeho těžkého, co mi leželo na nohou. Procitla jsem, otevřela oči a uviděla, že mi na nohou leží postava vedoucího. Chtěla jsem vstát a odnést ho do jeho postele. Ale když jsem vytáhla nohy z pod jeho postavy, náhle zmizel.

Ráno, když jsem se ho na to tázala, svůj astrální výlet si nepamatoval. Tento případ samozřejmě nebyl okultním napadením, byl pouze návštěvou přítele, který při své nemoci, když ve spánku opustil tělo, instinktivně u mne hledal oporu a pomoc. Tím je také možno objasnit pocit tíže u lidí, které v noci ve spánku tlačí můra.

Několikrát jsem slyšela o modravých skvrnách, které zůstávaly na krku obětí astrálního napadení, jakoby po otiscích prstů jiných lidí. Původ těchto skvrn, dle mého mínění, je stejný jako stigmata svatých nebo vzduť se u hysteriků. Silně vzrušená duše působí na éterického dvojníka a ten si podrží fyzické molekuly ve své struktuře. Je zřejmé, že lékařská věda v budoucnu bude muset doplnit své poznatky o povaze a funkci éterického dvojníka.

Další druh psychického napadení, který uvedu, se bude týkat umělých elementálů. Tyto útvary, na rozdíl od běžných myšlenkových forem, jsou naplněny silou operátora-mága a mají vlastní samostatný život, který odpovídá koncepci jejich tvůrce. Život těchto útvarů se podobá elektrické baterii, jejíž napětí vyzařuje silněji nebo slaběji. Pokud není baterie nabíjena, slábne, až se zcela vyprázdní. Záležitost vytvoření, nabíjení a doplnění nebo rozbití těchto umělých elementálů má velký význam v praktickém okultismu.

Umělý elementál se vytváří tak, že jeho tvůrce (nebo tvůrci) si v představě vytváří jasný obraz útvaru, který má vzniknout. Obraz se potom oduševní odpovídajícím prvkem vlastního bytí a vnese se do něj odpovídající přírodní síla. Touto metodou je možno vytvářet elementály k dobru i ke zlu, ba i jako „ochranné duchy“. Říká se, že často je

nevědomky vytváří umírající matka, která přeje dobro svým dětem. Lidé elementály tvoří mnohdy nevědomě.

Jednou jsem utrpěla bezpráví od osoby, které jsem nezištně pomohla. Pocítila jsem touhu tento nevděk nějak oplatit. Touto myšlenkou jsem se zabývala odpoledne, když jsem odpočívala na posteli, až jsem usnula. Napadla mne myšlenka vzdát se všech ohledů a zásad a hrát si s touto silou. Pocítila jsem zvláštní pocit tahu na mém slunečním pletivu a vedle mne na posteli najednou ležel veliký vlk. V této době jsem ještě nevěděla nic o tom, jak se tvoří elementály, ale nevědomky jsem přišla na správný způsob. Myšlení nabito emocí přitáhlo odpovídající přírodní síly a ve stavu mezi spánkem a bděním pak už éterický dvojník snadno vystoupil.

Byla jsem z toho vyděšena. Věděla jsem, že se nacházím v choulostivé situaci, a že vše bude záviset na tom, zda si zachovám chladnokrevnost. Věděla jsem, že to, co jsem vytvořila svou silou a vůlí, mohu stejným způsobem zničit.

Opět jsem použila svou sílu a vůli, jako při jeho tvoření a poručila mu, aby se rozpadl a zmizel. Odehnala jsem ho z postele. Šel poslušně jako ovce. Nejprve se proměnil v psa a pak zmizel v rohu světnice. To mne však neuklidnilo. Měla jsem stále pocit, že záležitost ještě neskončila, což se potvrdilo příštího dne.

Naše sloužící vyprávěla, že měla neklidný spánek. Zdálo se jí o vlčích a když se probudila, jakoby viděla v rohu místnosti planoucí oči divokého zvířete.

Můj učitel mi vysvětlil, že toto zvíře bylo vytvořeno z mé vlastní substance vlivem myšlenek pomsty, a že se musím nejprve vyrovnat se záští vůči té osobě. K tomu se mi později naskytla příležitost a pak už zbývalo osvobodit se od postavy zvířete.

Věděla jsem, že čím déle zvíře bude existovat, tím bude silnější a tím hůře se od něho osvobodím. Za soumraku před spánkem jsem proto zavolala zvíře k sobě. Opět přišlo od severní strany mého pokoje. Stanulo klidně. V pološeru se pěkně zhmotnilo a dokonce jsem cítila typický pach psa. Postava zvířete byla se mnou spojena jemnou šňůrou ekto plazmy. Jeden konec byl v mém slunečním pletivu, druhý se ztrácel v kožichu zvířete.

Pomocí vůle a představitivosti jsem vysála ze zvířete sílu, jako se vysává limonáda stéblem ze sklenice. Postava vlka začala mizet, šňůra se stávala silnější a hmotnější. Pocítila jsem emociální vlnění. Měla jsem chuť trhat a ničit vše, co mi přijde pod ruku. Vší silou jsem tento impuls přemáhala, až přestal. Postava vlka se rozložila do beztvárné šedé mlhy, která byla nakonec také stříbrnou šňůrou vstřebána. Napětí povolilo. Zalil mne pot. Byla to tehdy pro mne řádná lekce.

V. Vampyrismus

Tvrdí se, že stejně jako byl odstraněn například mor, tak zmizeli i upíři dávných legend. Docházím však k závěru, že tomu tak není, a že zvláštní stav, který antika nazývala vampyrismus, je zodpovědný za jisté formy duchovních poruch a s nimi spojeným špatným fyzickým zdravotním stavem.

Měla jsem možnost pozorovat mnoho případů chorobného vztahu mezi dvěma lidmi. Mezi matkou a dcerou, mezi přítelkyněmi, mezi matkou a synem, mezi mužem a ženou. Mezi partnery vždy došlo k negativnímu jednání.

Tyto případy ukazují vždy stejné symptomatické komplexy: zvýšenou vnímavost, bledé tváře, vyhublé tělo, celkovou slabost, pocit onemocnění, rychlou únavu.

Bez výjimky všichni tito lidé byli snadno ovlivnitelní, proto také snadno manipulovatelní. Pozoruhodné bylo to, že přerušení chorobných vztahů způsobilo zřetelné poruchy u druhého (dominujícího) partnera. Pokládali jsme za nutné vždy tyto dva lidi na nějaký čas od sebe oddělit.

Podle našich zkušeností může vědomě, nebo vesměs nevědomě, jeden partner pomocí telepatie a magnetické aury vysávat něco z druhého partnera. Jsou-li partneři od sebe odděleni, pak toto vysávání přestává. Dle mého mínění se upírství může objevit jen tam, kde je již vyvinuta schopnost výstupu éterického dvojníka. To není nic neobvyklého ve východní a jižní Evropě.

Commander Gould popisuje tyto případy na Filipínách. Má-li tento nízký démon nazývaný „Ghule“ chuť na lidskou krev, jde na louku, na které se pečlivě ukryje v trávě, zadržuje

dech a upadá do transu. Tímto se osvobodí jeho astrální tělo, které letí až do některého domu a saje krev z vhodné osoby, až tato někdy celkovou slabostí zemře.

Zažila jsem také jeden případ vampyrismu.

Moje přítelkyně mi vyprávěla o 12ti letém chlapci, žijícím v domě, ve kterém bydlela. Hoch se cítil špatně, byl bledý, jakoby bez krve. Jeho stav se většinou zhoršil, když navštívil svého strýce, válečného invalidu, který se přistěhoval z Francie. Při jedné návštěvě strýc přímo kousl hocha do krku a sál jeho krev. Chlapec měl pocit, jakoby se na jeho potížích podílel i nějaký duch. Každý večer ve stejnou dobu začali výt v okolí psi. Pak se otevřely v domě okenní dveře vedoucí na verandu, i když byly sebelépe uzavřeny. Tento úkaz se opakoval každého večera. Pozvala jsem na místo našeho učitele, který nám předával okultní zkušenosti, a který mi tenkrát pomohl, když mne ta dobrá paní ohrožovala nožem.

Učitel prohlásil, že se zde jedná o nějaké duchovní bytosti. Zhasli jsme světla a v rohu místnosti, kam nám učitel ukázal, jsme spatřili slabé záření. Když přítomní do tohoto místa vztáhli své ruce, pocítili šimrání, jakoby ruce ponořili do vody napuštěné elektrickým proudem. Pak nastal hon na čarodějnice. Toto zářivé něco bylo zahnáno do koupelny a tam zničeno. Po tomto zničení pocítil hoch úlevu. Metoda, kterou použil učitel, spočívala v tom, že tento elementál byl připoután do magického kruhu, z kterého se nemohl vzdálit a pak pomocí útrpnosti a soucitu vstřebán. Když učitel ukončil tuto operaci, upadl do bezvědomí. Byl to stejný způsob, jakým jsem tenkrát zničila vlka. Avšak vstřebání projekce jiné osoby je mnohem těžší a může být provedeno jen zasvěcencem vysokého stupně, jakým byl učitel.

O tom, jak přišel strýc ke sklonům, které vedly k tomu, že hochu pak vysával, jsme se dozvěděli později:

Když na západní frontu byly vyslány oddíly z východní a jižní Evropy, byli mezi vojáky i takoví, kteří ovládali černou magii. Když zemřeli, zůstali ve svých astrálních tělech a sáli krev ze zraněných. K zemi připoutaná duše upíra se mnohdy připojí k jedné osobě, která se pak může upírstvím nakazit. A tak zřejmě tehdy, když tento strýc byl raněn a ležel někde dosti dlouho, byl vysáván nějakým maďarským upírem a sám posléze projevilsklon k upírství. V těchto případech je lékařská věda bezmocná. Diagnóza většinou vypovídá o osobě, která opětovnou ztrátou krve umírá.

Je-li podezření z upírství, je nutno hledat pomocí zvětšovacího skla maličká bodnutí nebo ranky, které jsou pouhým okem neviditelné. Hledat musíme především na krku, pod ušima, v podpaždí, na ušních boltcích a u žen na prsou. Tvrdí se, že osoba, která má sklon k upírství, mívá mimořádně dlouhé špičáky. Sama jsem jeden takový případ viděla a opravdu špičáky byly o polovinu větší a delší než ostatní zuby a byly ostré jako jehly.

VI. Strašidelné jevy

Můžeme hovořit o dvou druzích strašidelných jevů. Jedny jsou způsobeny duší bez těla a zneklidňují jistou osobu a druhé jsou vázány k nějakému místu a cítí je senzitivní osoba, která se na tomto místě zdržuje. Senzitivní jsou děti, Keltové a barevné rasy. Zatímco nordičtí obyvatelé jsou vůči tomuto poměrně imunní.

Nejprve něco o problému poruch, které může způsobit duše bez těla. Používám zde záměrně slova porucha místo napadení, protože nemusí jít vždy o napadení. Tak jako se topící křečovitě zachytí svého zachránce a neví, že nečiní dobře, tak i duše bez těla, která tyto poruchy způsobuje, se sama může nacházet v nouzi a neví, že způsobuje škody, když se přichytí na tomto místě žijící osoby. Proto hraje při zmírnění napětí mezi tímto a oním světem velkou rolí rozšíření duchovnědných nauk.

To také vysvětluje, proč jeden z manželů po úmrtí druhého mívá někdy nepříjemné zkušenosti. Vyskytují se případy, že duše, která trochu znala okultní vědění a je silně k zemi připoutána smyslností, používá pozoruhodné formy vztahů pomocí těla jiného člověka k ukojení svých přání.

Mé přítelkyni zemřel manžel, který se v posledních letech života stal pijanem a užíval i drogy. Po jeho smrti ho začala manželka-vdova zbožňovat. Vytvořila mu doma malý oltář, na který umístila jeho fotografii. U oltáře meditovala a žádala, aby se její zemřelý manžel stal jejím duchovním vůdcem. Po čase se změnila rysy obličeje této ženy tak, že

se začala zcela podobat svému zemřelému muži. Dokonce si přivodila i těžkou neuritis a pociťovala stejné bolesti, jaké ke konci života měl její manžel.

U druhého druhu strašidelných jevů, jejichž centrem je nějaké místo, nikoliv osoba, musíme rozlišovat mezi k zemi připoutanou duchovní bytostí a mezi myšlenkovou atmosférou, zanechanou na nějakém místě po prudkých emocích.

Nejprve příklad myšlenkové atmosféry:

Studentka vysoké školy dramatických umění si mi stěžovala, že i když ovládá řečnictví a nikdy nebývá nervózní, a i když byla dobře připravena, jakmile stanula na jevišti u stolu, kde zkoušky probíhaly, cítila se jako vyschlá a nebyla schopna slova. Malé povzbuzení od její učitelky jí sice pomohlo, ale obává se toho, aby se v budoucnu situace opět neopakovala.

Z psychologického hlediska zde nemusíme pro vysvětlení chodit daleko. Studentka se dostala do mentální atmosféry, vytvořené děvčaty, která na toto místo přicházela ke zkouškám, a která byla značně nervózní. Protože tato studentka byla dosti senzitivní, ovlivnila ji tato atmosféra natolik, že se dostala do stavu, který nazýváme „sympatickou indukci“. Je to jev známý v elektřině a akustice a platí i v psychologii. Bezesporně se nešťastné žákyně vzájemně infikovaly. U rozhlasových hlasatelů je také známa „mikrofonová panika“ vytvořena myšlenkovou atmosférou celé řady nervózních osob, které na tomto místě stály.

V tomto vztahu může být zajímavá i má zkušenost.

Jednou jsem se ubytovala v hotelu. Když jsem vstoupila do svého pokoje, padla na mne silná deprese jako mrak, která mne ale opustila ihned, když jsem z pokoje odešla.

Dověděla jsem se, že v tomto domě přímo v mém pokoji bydlel bývalý majitel, který se oddal pití natolik, až zbankrotoval. Pijani a uživatelé drog vytváří velmi špatnou psychickou atmosféru. Ta je mnohem horší než atmosféra psychická, vytvořena obyčejnými zločinci, po kterých se i prostředí rychle vyčistí. V těchto případech to nesouvisí s vtělenou nebo nevtělenou bytostí, ale nepříjemná mentální atmosféra je vytvořena silnou a bolestnou emocí, která na tomto místě delší čas vládne.

Je-li tato koncentrace velmi silná, může mít téměř nekonečné trvání. Budovy, ve kterých taková koncentrace vznikla, mohou být již dávno zbourány a na jejich místě postaveny nové, ale tyto síly zde zůstávají jako osvětlení fotografické desky a senzitivní lidé tuto koncentraci cítí.

Není snadné rozlišit, zda poruchu způsobuje jen atmosféra, nebo tento stav zhoršuje k zemi připoutaná bytost. Znam případ, kdy prostor, který sloužil jako lóže pro rituální zasvěcování, byl po zrušení lóže přebudován na kancelář a dvě ložnice. Tyto byly následkem různého hluku a praskání, které se ozývalo zejména v noci, prakticky neobyvatelné. V tomto případě nelze usuzovat na přítomnost duchovní bytosti, protože rituály byly evokativní (přivolávající) a jejich vliv nebyl špatný. Jednalo se jen o sílu v nahromaděném stavu.

Jiný je následující příklad.

Má známá se nastěhovala do nově postaveného domu. Již od počátku však pociťovala tíseň a zádumčivost. Když jednou za podvečerního šera vstoupila do obývacího pokoje, spatřila u okna postavu nějakého muže, který se díval na ulici. Rozsvítila světlo, ale pokoj byl prázdný. I pomocnice v domácnosti několikrát spatřila, jak se samy otevřely dveře. Deprese mé známé se stále zvětšovala, až jednou v obývacím pokoji pocítila silné nutkání vyskočit ven. Poznala, že situace je vážná a informovala se o minulosti místa, na kterém nyní stál nový dům. Zjistila, že zde kdysi býval ústav pro duševně choré, který měl špatnou pověst. Zjevení, které viděla ona i její pomocnice, pocházely zřejmě od nějakého pacienta se sebevražednými myšlenkami, který bydlel ve světnici na místě dnešního obývacího pokoje. Děsivé emocionální síly, které zde kdysi tento pacient vyvíjel, ozářily tuto atmosféru a vnukaly duši mé přítelkyně myšlenky na sebevraždu. Stejně, jako špatná nálada nebo deprese člověka v naší blízkosti, může indukce probudit podobnou náladu v nás, aniž by se promluvilo jediné slovo.

Další případ je kombinace hlučícího ducha a upírství.

Skupina dobročinných lidí shromáždila sumu peněz, za které výhodně zakoupila dům v blízkosti Londýna. Z domu vytvořili útulek pro opuštěné děti. Zanedlouho však byli lidé zneklidnění nevysvětlitelnými nemocemi a záchvaty u malých dětí. Jedno z nich dokonce

za podivných okolností zemřelo. Potom byla postižena slabomyslností i jedna dětská ošetřovatelka keltského původu. K tomu poznamenávám, že malé děti jsou vesměs prvními oběťmi, protože jejich možnost obrany v porovnání s dospělými je slabá. Keltové jsou také vnímavější pro psychické vlivy. V domově byl několikrát slyšet hluk, jakoby přijel kůň s povozem, ale když děvče otevřelo dveře, nespatriho nikoho. Pak se duch projevoval ještě silněji. Někdy bylo slyšet celou noc, jakoby někdo házel uhlí. Obyvatelé domu se chvěli ve svých postelích. Viděli několikrát cizího muže procházet halou a záhy pak děti onemocněly. K tomu všemu se ještě v domě objevovaly podivné ohníčky. Začal hořet koš s čistým prádlem, chvěly se záclony.

Mezitím se stav dětské ošetřovatelky zhoršil. Vedoucí domova viděla, že se v tomto domě, který byl svěřen do její péče, děje něco nenormálního a obrátila se na známou duchovní léčitelku s žádostí o pomoc. Byla to má přítelkyně, která mne navštívila a vše mi vyprávěla.

Vytvořila jsem diagnózu tohoto případu a došla jsem k názoru, že dům byl obýván někým, kdo se zabýval okultismem spíše pro nízké, sobecké účely a nyní je stále připoután k zemi a odnímá dětem jejich sílu. Z toho důvodu jedno dokonce zemřelo. Působily jsme obě na nešťastnou duchovní bytost ze vzdálenosti asi 20ti mil, aniž bychom tento dům navštívily. Po našich modlitbách a psychickém působení si zřejmě duch uvědomil své postavení a situace se v domě zlepšila. Děti i jejich ošetřovatelka se uzdravili. V domě nastal klid.

O tom všem se od mé přítelkyně později dověděla vedoucí domova, která v okolí pátrala po minulosti tohoto domu. Zjistila, že to byl dům, o kterém bylo známo, že v něm straší. Obyvatelé byli napadáni různými podivnými nemocemi a vyčerpaností. Proto raději dům levně prodali a vystěhovali se. Přišlo se i na to, že asi před 60ti léty dům obýval člověk, který byl sousedy označován jako podivín, zajímající se o magii. Měl v domě laboratoř, kde pracoval jen v noci a kam mimo něj nesměl nikdo vstoupit.

Je pozoruhodné, že jsme s přítelkyní působily ze vzdálenosti 20ti mil, aniž bychom do domu vstoupily. Z toho je zřejmé, že neviditelné síly mohou být manipulovány i z dálky. Médiím je známo, že místa starých chrámů, ve kterých se konaly různé rituály, jsou silně napuštěny psychickou silou. Tato síla nemusí být přímo zlá, ale působí na psychická centra a podvědomé síly. Pokud člověk není v rovnováze, mohou způsobit vzrušení a poruchy.

Nemůžeme však hned připisovat špatný vliv místu nebo osobě. Může se jednat o psychickou sílu vyššího napětí, než na jaké jsme zvyklí. Klášterní pozemky, jejichž obyvatelé byli pronásledováni v době reformace, jsou také mnohdy nabitý psychickou silou. „Masový duch“ náboženské společnosti je mocný. Je posilován společnými emocemi stoupců a příslušníků a pak se tyto uvolněné síly nenechají snadno rozptýlit. Mnichové také nevydávali své kláštery při drancování dobrovolně. Je známo, že na těch, kteří se účastnili drancování, spočinula kletba.

Rituály církví jsou ceremoniální magií. Průměrný kněz nezná techniku okultismu a ví jen málo o tom, co vlastně činí, jaké vlivy k oltáři přináší a od něj opět odnáší. I člověk, jehož vědomí je rituálem povzneseno, který však neví, jak svou auru opět zapečetit a přijít do normální skutečnosti, je otevřen psychické invazi. Předměty, používané při ceremoniích, jsou vždy silně nasyceny magnetismem a úzce spojené se silou, jejímž účelům slouží. Egypťané přikládali velkou důležitost mumifikování těla a jeho uchování v klidu. Svě mrtvé chránili kouzly, která ještě dnes lidé nemohou pochopit, a která pak trestala každého, kdo se mumie dotkl. Nic se však nestalo například těm, kteří vykrádali předměty z pyramid, ani těm, kteří je od nich kupovali. Ti všichni měli zájem o předměty, ale mumií se nedotýkali. Lidé s tímto obeznámení nezlehčují také jméno, jakým jiná náboženství oslovují svého Boha, protože je to stejná síla, i když označená jiným symbolem.

„Cest k Bohu je tolik, kolik je dechů synů lidských“, praví staré arabské přísloví. Jsou Evropané, kteří mají zájem o Budhu a jeho obraz nebo sošku umísťují ve svých příbytcích. Mnohdy bývá ovšem Budha zaměňován za postavu směřícího se boha štěstí Cenresi. Ví, že vliv Budhy, který přinesl světlo Asii, je dobrý, ale jeho sošky mnohdy pocházejí z tibetských klášterů sekty Dug-pa, která se zabývá tím, čemu u nás říkáme černá magie. Při různých příležitostech byly tyto kláštery napadány příslušníky

soupeřících sekt nebo čínskými oddíly a tyto figury se potom různým způsobem dostávaly k různým lidem. Být vlastníkem takové figurky, magnetizované pomocí rituálů sekty Dung-pa, není příjemné.

Bydlela jsem v domě, jehož majitelka umístila na chodbě sošku Budhy, kolem které jsem denně chodila do svého pokoje. Jednou, když jsem kolem Budhy procházela s kyticí květů, věnovala jsem mu květ dle indického způsobu uctívání. Cítila jsem, že nastalo spojení mezi mnou a touto figurkou. Nebylo to příjemné. Po dvou dnech jsem přišla pozdě večer domů a když jsem procházela kolem Budhy, měla jsem pocit, jakoby byl někdo za mnou. Ohlédla jsem se přes rameno a spatřila jsem kouli žlutého světla ve velikosti míče, která se odpojila od Budhy a zakoulela se na schody. I když jsem byla překvapena, udělala jsem hned ochranné znamení – pentagram a koule se obrátila a byla opět Budhou vstřebána. Budha již ode mne nikdy nedostal květiny a zanedlouho jsem raději změnila byt.

Tato zkušenost byla pro mne nepříjemná a poučila mne, abych nebyla lehkomyšlná ve vztahu k předmětům jiného náboženství. Později jsem se dověděla, že některé tyto figurky jsou v Tibetu i jinde posvěceny krví lidských obětí. Tím ovšem nechci říci, že by všechny tyto figurky Budhů byly takového druhu, stejně jako zde nejsou stavěny na hlavu všechny kříže, když někdo provozuje černou mši.

Ne každá porucha má svůj původ mimo nás. Je znám kosmický zákon, který říká, že vše se pohybuje v kruzích a jaké síly vysíláme, nebo jaké myšlenkové tvary vychází z naší aury, takové se opět k nám vrací, pokud nejsou vstřebány osobou nebo předmětem, na který jsou nařizeny. Jedním z nejrozšířenějších způsobů okultní obrany je to, že na síly na nás vyslané nereagujeme. Nepřijímáme je a ani je nezneškodňujeme, ale posíláme je zpět odesílateli. Nesmíme nikdy přehlédnout možnost, že takzvané okultní napadení může pocházet ze zlých myšlenkových forem, které se pak vrací k odesílateli jako bumerang ke svému původci a vyslal-li původce tyto síly příliš intenzivně, může po jejich návratu upadnout i do pomatení.

VII. Obraz nemoci mimolidských styků

Jsou různé formy života, stejně dobré jako naše, jejichž vývojová sféra působí na Zemi. V lidových pověstech se setkáváme s vyprávěním o vztazích mezi lidmi a říší víl, se sňatkem muže s vílou nebo ukradením dítěte vílou, která na jeho místě zanechá skřítku. Tyto staré pověsti mohou osvětlit nové psychické úkazy, o kterých zde pojednáváme. Známe lidi, kteří nemají oduševnělost, lidské cítění. I když jsou málokdy zlí, jsou problematičtí pro ty, se kterými přicházejí do styku. Oni sami se cítí nešťastnými a osamocenými v našem středu. Domnívají se, že vše je proti nim, ačkoliv mnohdy oni jsou proti všemu a tak se stává, že vyvinou vzdornou zlomyslnost. Vděčnost, útrpnost, dobrosrdečnost, morálka a povšechná čestnost jsou jejich povaze cizí.

Mají svou vlastní etiku i ideál krásy, který je pro ně pravdou a to je vše, co ví, pokud se jedná o jejich vlastní život, vše, co potřebují vědět.

Svým vzhledem jsou spíše menší, bezvýznamní, vlastní však neobvyklou fyzickou silou a vytrvalost. Mají sklon k nervovému vyčerpání. Ve společenských vztazích se rozhodují rychle pro někoho, nebo proti někomu. Zkrátka, jsou směsí perské kočky a milé opičky, protože mají v sobě krásy kočky a hravost opice. Mnohé lidi nenávidí od prvního okamžiku, zatímco jinými jsou fascinováni. Zním dva takové případy. Oba byli zplozeni po tom, co matka požila alkohol. Je známo již mnoho o lidských duších, ale ještě velmi málo o tom, co se děje při plození.

V okamžiku pohlavního spojení vystoupí trychtýřovitý psychický vír, podobný vodní smršti, který dosahuje až do jiné dimenze. Při každém tělesném spojení stoupá tento vír vzhůru do jednotlivých oblastí. Tohoto se účastní vždy fyzické, éterické a astrální tělo, takže tento vír sahá až do astrální oblasti. Duše, zralá pro zrození, může být tímto vírem v astrální oblasti přitažena a tak vstupuje do sféry rodičů. Dosahuje-li tento trychtýř výše než do astrální oblasti, pak mohou vyšší duše proniknout do naší oblasti, ale to se stává jen zřídka. Proto je psáno, že člověk se rodí jen z žádosti a jen málokdy se rodí z něčeho jiného.

Avšak tento trychtýř nemusí vystupovat pouze vertikálně přes jednotlivé oblasti, ale může se za jistých podmínek odklonit z normální lidské vývojové linie tak, že otvor trychtýře sahá do jiné evoluční oblasti, do jiného druhu života. Za těchto okolností je teoreticky možné, že do lidského těla je ke vtělení přitažena bytost paralelního vývoje. Okultisté ujišťují, že toto se občas stává a i vysvětlují tak různé případy nepatologické abnormality.

Takovéto mimolidské bytosti jsou jejich lidským partnerem buď zbožňovány nebo nenáviděny. Mají sklon k takovým typům, které psychologové nazývají labilní. U těchto typů přichází podvědomí do blízkosti povrchu. Jsou instinktivně přitahováni elementárními říšemi. Není nic hroznějšího, než manželství s mimolidskou bytostí, protože tato ve své přirozenosti nemá nic, co by mohlo uspokojit normální lidské touhy po přichylnosti a sympatii. Zde nastává rozchod většinou dosti záhy.

Moc mimolidských bytostí zranit své nepřátele je poměrně omezena, protože jsou cizinci v neznámé zemi převtělení do lidské postavy. Nemohou použít žádný z lidských pomocných prostředků zla. Prakticky jsou bezbranní a v lidské společnosti trpí. Podivné jsou jejich vztahy k přátelům, které dovedou zraňovat jako dítě, které trhá mouchám nožičky, ale přitom neví, co činí. Podřízení se našim normám znamená pro ně zapření svých vnitřních instinktů.

Člověk, který se spojuje s tímto elementárním bytím, se naplňuje elementárními silami, které proudí kanálem této cizí duše do naší sféry. Je odpuzován od lidských záležitostí a putuje podél hranice do říše víl. Zde se nemůže zachytit, protože nenachází potravu pro svou duši, jelikož tato bytost se skládá pouze z jednoho prvku, zatím co člověk se skládá z prvků čtyř.

Pro tuto mimolidskou bytost, stvořenou z jednoho prvku, je obtížné žít v naší říši, kde musí ještě asimilovat další tři prvky. Od takové bytosti není možno očekávat duchovní lásku, kterou nezná. Zná jen lásku sexuální, ve které je naopak bezuzdná. Obyčejně však tyto mimozemské bytosti zde na zemi nežijí dlouho a brzy nastává jejich osvobození. Pokročilí okultisté však mohou navázat přímé kontakty s říší těchto bytostí a používat jejich služeb, aniž by se na ně vážali. Někdy také bytost z této říše dobrovolně přichází do služby člověka. Nemá však vědomosti o lidských vztazích a nevěcnými operacemi mohou nastat psychické poruchy na obou stranách.

I když tyto přírodní duchové jsou různí, nikdy se při dobře organizovaných duchovědných sezeních nemohou stát kontrolním duchem média (prostředníka). Mohou však pomáhat kruhům, když něco neklape. Západní okultismus vlivem staletých pronásledování je dezorganizován a dopouští se omylů. Není nic lépe organizováno, než duchovní sféra. Veliký řád kolem celé naší Země. Vznešené duchovní bratrstvo, Bílá lóže, má poznání a vědomosti a pracuje na pozvolném pokroku a vývoji lidstva. Jsou však lidé, pro které je nejvíce přitažlivá říše přírodních duchů, v indické nauce nazývaných devas. Pomocí různých rituů a meditací se snaží navázat styky s touto říší, což dle mého mínění může být dosti riskantní, protože snadno může dojít k nerovnováze, ba i posedlosti nebo poruchám lidského vědomí. Pokusit se může o to jen zkušený a pokročilý okultista.

Osoby, u kterých je podvědomí v blízkosti povrchu, jako například umělci, senzitivní lidé nebo různí geniální lidé, mívají s touto říší kontakty. Tyto elementární síly povzbuzují jejich vlastní povahu, pro kterou jsou zdrojem inspirace. Avšak průměrný a podprůměrný občan od nich může očekávat vesměs jen útlak a poruchy. Vodní prvek přírodních duchů může dát člověku zálibu pro vodu, ale může také vést k utonutí. Prvek země, kromě svých kladných vlastností, může dát strach před kopci, horami, popřípadě vést k zasypání.

Se vzdušným prvkem se nese snadno operuje, protože je chaotický a při jeho používání nastává neklid, sklon k hádkám. Jak ukazuje jeho symbolika, je také úzce spojen se sexem. Pokud zkušený okultista kreslí kruh, pak vesměs místo orla, jako symbolu vzduchu, kreslí hada nebo štíra. Z této elementární říše vzduchu přichází sebevražedné myšlenky. Invokaci těchto prvků, mimo prvku ohně, se daří více na venkově, než ve městě. Patologie prvku ohně jsou řídké, mimo několika žhářů, kteří patří do této skupiny. Každá organická, geografická jednota vyvíjí něco jako nadduši, jejíž vliv je citelný. Tak například větší les má svou typickou nadduši, jehož vliv pocítí všichni, kdo do lesa vstoupí. Primitivní obyvatelé se cítí součástí lesa. Stromy byly odedávna uctívány. Mají

své bytosti a magnetická pole. Na jaře, když do stromu stoupá míza, mohou mnozí i nesenzitivní lidé pozorovat jeho auru, především, když se na strom dívají ze vzdálenosti několika set metrů. Aura se pak jeví jako bělavý obláček, jasná skvrna na obloze, která obklopuje korunu stromu a lehce se vznáší z jedné strany na druhou. Podivné nepřátelství je mezi lidstvem a jilmy. Také orchideje mají v sobě něco nešťastného. Tropická vegetace je pro člověka příliš silná.

VIII. Typická nebezpečí ceremoniální magie

Je nutno se ještě zmínit o povaze inteligentního a organizovaného zla.

Velká náboženství starého světa měla svá nízká a dobročinná božstva. Zlé bohy však nenazývala ďábly. V hinduismu mají Šivu a Kálí, v egyptském systému se hovořilo o Setovi, Besovi a Tyfonovi, v řeckém panteonu to byl Pluto a Hekata. Ostatní náboženství měla své kůry andělské a archandělské, postavy tohoto světa a nebeské hierarchie. Základnu západního okultismu tvoří stará židovská kabala, na které stojí i část moderní magie.

Zasvěcenec zná dva druhy zla: zlo negativní a pozitivní.

Negativní zlo je protipólem dobrého.

Příklad: Každá akce má za následek protiakci. Výstřel způsobí zpětný náraz. Je obtížné chodit po zcela hladké ploše, která neskýtá odpor. Negativní zlo je tímto odporem. Umožňuje dobrou, aby vykročilo. Negativní zlo má i svůj pozitivní aspekt – princip ničení. Kosmickou funkci principu ničení můžeme vyložit jako „čističe ulic“, který postupuje před vlnou vývoje a odstraňuje vše, co je slabé, odumřelé, aby tímto postupující nový život nebyl bržděn a omezován. Tím je řešena také věčná záhada, proč Bůh trpí čerta. Čert je čističem ulic Bohů. Tento aspekt zla znala i jiná náboženství a měla pro něj symboliku jako Šivu a Kálí nebo Pluta a Hekatu. Nyní vidíme, proč tyto síly odporu a ničení byly označovány jako božstva a nikoliv jako démoni. Jsou to reakce odpovídající kosmickému zákonu, nejsou to však anarchistické nebo chaotické síly.

Přicházíme k projednání pozitivního zla, které má také jak „pozitivní“, tak i „negativní“ aspekt. Jeho „negativní“ aspekt je čistý chaos, beztvárná hmota a neuspořádaná síla. Je nazýván kosmickou propastí. Vybočení do sféry „negativně“ pozitivního zla se rovná uvěznění v psychickém soukolí. Tím jsme připraveni na vysvětlení „pozitivně pozitivního zla“, těch démonů, které nazývá kabala Kelipth. Abychom poznali jejich význam, musíme částečně vniknout do kabalistické filosofie, podle které tvůrce stvořil vesmír pomocí deseti božích emanací, kterým se říká Sefiroth. Tito Sefiroth nebyli vytvořeni všichni z božího zdroje, ale proudí jeden z druhého. Když vytvoří jeden druhého, musí přijít do rovnováhy a vzájemně se doplnit. Avšak mezi emanací Sefirů je mezidobí, ve kterém síla ještě není v rovnováze, ale postupuje jako poloviční klenba. Tato nekompenzovaná síla, emanující se během doby rovnováhy a po ukončení nové sféry, nebyla absorbována a je příčinou pozitivního zla. Proto je deset druhů pozitivního zla, stejně jako je deset božích emanací.

K těmto sférám proudí všechny zlé představy lidských srdcí, které nejsou lítostí neutralizovány nebo přebytkem dobra v jiných částech této skupinové duše kompenzovány. O tom hovoří hluboká okultní nauka, se kterou se nebudeme blíže seznamovat. Když uvážíme, kolik zla přitéká do těchto močálů hříchů od doby atlantské magie, dekadence Babylónu a Říma až ke světové válce, můžeme si představit, co vystoupí, když bude tato pečeť utržena. Z tohoto pocházejí nejen různá ovlivnění, která kazí duši, ale i inteligence zla, které povstalo zřejmě částečně z černé magie, organizující pro své účely bytí nízkých esencí. Toto bytí se stalo nezávislým, vyvíjelo se a rozmnožovalo. Dnes se objevuje v podobě snů a halucinací a může vyvolat různé úkazy, jako například hluk, stopy krve, světelné koule, zápachy různého druhu.

Deset božích emanací v náboženství zosobňuje archanděly, zlé emanace – ďábly. Jejich jména jsou označením moci v magii. Každá Sefira má tedy jako protiklad démona Kelipot. Když se zasvěcený adept snaží využít síly andělů, musí vždy dosáhnout kontrolu nad démonickou silou a potom může s každou Sefirou odpovídajícími prostředky navázat spojení. Pokud to neučiní, přichází do spojení současně s oběma. Všechny planety, prvky a zvířetníková znamení jsou ve spojení se Sefiry. I zasvěcený adept musí být vždy

opatrný při práci s těmito silami, protože ví, že v pozadí stojí vždy opačné, zlé síly. Dnes si však lidé myslí, že si stačí přečíst některou z množství knih tohoto oboru, aby se již člověk stal mágem. Proto také ceremoniální magie má špatnou pověst. Nedokonalá technika při používání je zdrojem těžkostí. Ani já jsem v tomto směru neuspěla.

I zkušený okultista může narazit na těžkosti při magické práci, není-li úplně zdrav, je-li unaven, nebo požil-li i malé dávky alkoholu. Totéž platí i pro jeho asistenta. Řetěz je tak silný, jak silný je jeho nejslabší článek. A stejně je tomu i u celé rituální lóže. Dnes je v okultismu mnoho diletantů. Vezměme si jen reklamu okulturních časopisů, které nabízejí skutečné amulety. Můžeme uvážit, že tyto buď nepůsobí vůbec a pak je škoda za ně vyhazovat peníze, nebo jsou přece jenom nasyceny nějakou silou. Ovšem, jakého druhu je tato síla? A vědí osoby, které zhotovují talisman nebo amulet, co činí? Nasycují předmět opravdu vyšší silou? Nebo někdo koupí knihy o magii z druhé ruky. Co víme o jejich dřívějším majiteli a jak tyto knihy používal? Nebo se koupí kniha nová, kterou vydala nějaká okulturní škola pro své propagační účely. Tyto knihy bývají vesměs předtím, než se rozešlou, zmagnetizovány a pak tvoří magnetický článek mezi kupujícími a řádem, který knihu rozšiřuje.

Nebo někdo přistoupí do skupiny, když již dříve byl členem jiné skupiny. Může s sebou přinést nákazu, kterou pak pocítí členové lóže, pokud se zavčas odpovídajícími prostředky proti jejímu šíření nebrání.

Dvě věci jsou nutné pro bezpečnou okulturní práci – správné motivy a správní spolupracovníci.

Je-li něco nesprávného v magnetickém ceremoniale, pak nastává „krátké spojení“ a některý člen kruhu pak jde „k zemi“, jakoby byl zasažen neviditelným boxerem a trvá několik dnů, ba i týdnů, než opět nabude svou rovnováhu, než se zbaví vysílení nebo zmatku myslí.

Na počátku mého okulturního školení se moje síly v tomto směru rychle vyvíjely následkem mých zkušeností z minulých životů. Avšak při různých příležitostech, než jsem se naučila technice, jak zacházet s neviditelnou silou, jsem zažila těžké šoky.

Jednou v začátku mého vývoje mi moje známá přivedla nějaké děvče a sdělila mi, že její matka, horlivá stoupenkyně okultismu, ji silně nepříznivě ovlivňuje. Přichází v noci k její posteli a ve vzduchu kreslí nějaká znamení a že děvče tím vším chřadne.

Udělala jsem psychickou prohlídku a zjistila jsem, že matka pracuje pomocí nějaké nízké elementární síly, kterou bylo nutno zapudit, případně zničit. Vytvořila jsem kruh z mých přátel, který mi měl pomoci. Domnívala jsem se, že to nebude nic neskutného. Setkali jsme se v určený čas na určeném místě a přikročili k operaci. Bylo nutné, abych se odpojila od těla a kruh lidí byl zde jen proto, aby dával pozor, aby se nic nestalo za mé nepřítomnosti. Poměrně snadno jsem se dostala do astrální sféry, vykonala svůj úkol a vracela se zpět, spokojena sama se sebou. Bylo to poprvé, kdy jsem pracovala bez dohledu svého učitele. Když jsem opět nabývala psychické vědomí, což je obdobné, jako když se člověk probouzí z narkózy, měla jsem pocit, jakoby někde běžel motor a jako bych ležela na něčem nepohodlném. Otevřela jsem oči a spatřila jsem, že ležím u zdi, napříč přes nohy jednoho člena kruhu, kterého jsem tak silně přitlačila ke zdi, až se chvěl strachem, což jsem pociťovala jako vibrace motoru. Ostatní členové kruhu opatrně vylézali z pod piana, stolu, ze skříně, kde byli schováni.

Když jsem se odpojila a oni zůstali sami s mým nehybným tělem, uslyšeli zvonění, směsici hlasů mimo kruh. Kdyby zachovali klid, pak by bylo vše v pořádku. Ztratili však hlavu a rozpojili magnetický kruh, což způsobilo, že jsem upadla na nohy jednoho účastníka kruhu.

Mysleli jsme, že je již všemu konec, ale najednou byl jeden účastník kruhu vymrštěn, proletěl pokojem a přistál obličejem v jednom křesle a pak ležel ještě tři týdny nemocen. Musím však říci, že nešťastné děvče se po této operaci opět uzdravilo a zesílilo.

Při těchto operacích, kdy je nezbytné odpojit se od těla, je nutná opatrnost a přítomnost zkušených okulturních pracovníků v kruhu. Stalo se již také, že osoba se z výletu do astrální již nevrátila. Na duši kandidáta působí různé zasvěcovací ceremonie.

Ceremoniální magie působí na duši přírody. Nedoporučovala bych směr H. P. Blavatské (1831–1891), která byla vychována ve škole východu a měla jen velmi malé poznatky o vnitřních aspektech západního okultismu a nebyla ani mistrem svých metod. Hovořila ze

stanoviska východu a posuzovala západní esoterické vztahy dle těch, které viděla na východě, kde se tantrická magie zvrhla v rukou Dug-pa a jiných podobných sekt. V husté materialistické atmosféře západu je velmi obtížné, bez použití jistých ceremonií, dosáhnout vůbec nějakých výsledků. Dokonce i Teosofická společnost, jejíž zakladatelkou byla Blavatská, se nevědomky posunula do západních metod, když v postranních kaplích svých chrámů přijala katolické ceremonie a zednářské zasvěcování, kterážto směs musela přinést těžkosti. Je možno předvídat, že toto vše nepovede k žádným praktickým výsledkům, především v Evropě. Ne každý, kdo chce jít vnitřní cestou, je schopný pro ceremoniální magii. Jsou však lidé, kteří touží po dobrodružstvích, vrhají se do nebezpečí jen proto, aby je našli.

Díl 2. Kritéria diagnózy

I. Rozdíl mezi objektivním psychickým napadením a subjektivní poruchou

Protože zabývat se psychikou není doposud v Evropě běžné, jsou zde stále různá nebezpečí. Pokud se esoterik-psychik stále neškolí, nezdokonaluje a neupevňuje, je posléze ovlivněn každým závanem větru a kontrolu nad sebou pozbuje. Technika okultní disciplíny se cvičí proto, aby se udržela kontrola nad nestejnorodými silami, čímž psychik kompenzuje svou senzitivitu a chrání se nežádoucím dojmům. Není dobré se naučit pouze otevírat dveře, ale je nutno se naučit je včas i zavírat a zamykat.

U člověka, který teprve začíná kráčet po této cestě, je pokrok velmi pomalý a nesnadný. Kdo však již v minulém vtělení dosáhl jistého zasvěcení, dovede dřímající psychické schopnosti rychle zaktivovat.

Začátečník může na počátku své okultní dráhy pocítit různé poruchy. Nezvyklé vibrace jej zneklidňují, nemůže je strávit. Poruchy ve vztahu k esoterickým studiím mohou vzniknout i následkem špatných vzpomínek z minulého vtělení. Okultní představy, vstupující do vědomí života, se probouzí a působí na prahu vědomí do té doby, než jsou pochopeny. Má-li se nezkušený žák poučit z těchto psychických dojmů, je nutná velká opatrnost, zejména tehdy je-li nezkušený žák plný neklidu. Na druhé straně se však tyto instinktivní reakce čistě senzitivní duše nemají potlačovat. Zkušený má pomáhat začínajícímu.

Největší překážkou při zasvěcování je pohlavní pud, který je nutno nejprve usměrnit a plně kontrolovat, nikoliv však potlačit. Neusměrněný pohlavní pud může způsobit potíže nejen žáku samotnému, ale i celé skupině.

Vysocí adepti žijí v osamělosti. Samotu potřebují nejen pro svou práci, ale je zde nebezpečí jejich vlivu na nepřipravené duše. Může nastat prudká reakce, která pak skončí křížem nebo pohárem bolehlavu.

U mnohých však domněnka psychického napadení spočívá v jejich bludných představách a mentální pomatenosti. To se může pravidelně vyskytovat především u žen v období jejich labilních stavů během měsíčního cyklu, v těhotenství, při přechodu, anebo v době, kdy jejich sexuální život je vysoce aktivní, ať již emocionálně nebo fyzicky. V patologických případech může být narušena i pravidelnost ženských funkcí. Protože mohou snadno vzniknout potíže, je zde zapotřebí opatrnosti

II. Neokultní nebezpečí ze strany černé lóže

I když je opatrnost při posuzování příčin psychických útoků na místě, nemůžeme přehlédnout, že jako v každém stádu může být černá ovce, tak mohou být i různá bratrstva, která buď z nevědomosti nebo nedokonalosti svých představených se dostala na nesprávnou cestu. Když do takového bratrstva vstoupí nový člen, může se dostat do špinavé vody, která může pro něj být nepříjemná.

Mezi vstupujícími členy jsou i ženy, které tato černá skupina může využít pro své hmotné cíle, pro něž se mnohdy v takovýchto lóžích pracuje. Někdy jejich činnost hraničí až s kriminalitou. Lóže jsou zakládány většinou pro dobré cíle, ale později mohou být zneužity k různým i protizákonným účelům. Poznala jsem z vlastní zkušenosti různé okultní organizace, které se zabývaly prodejem různých drog, zajišťovaly potraty, dokonce byly zapleteny do podvrtné protistátní politiky. Kdo vstoupí do nějakého okultního bratrstva, aniž by se řádně informoval o jeho činnosti a především o jeho vedoucích představitelích, může se snadno zaplést do uvedených záležitostí. Může se také stát terčem vydírání. Poslední záchranou pak je obrátit se s touto záležitostí na policii, která má vždy občany státu chránit. Ti lidé, kteří však jsou naplněni nadšením pro okultismus v naději, že budou zasvěceni do hlubokých tajů, obětují své peníze, aniž by něco pozorovali.

V Bratrstvu vnitřního světla jsme zavedli pravidlo, že každá žena, která chce darovat větší peněžní částku, se musí nejprve poradit se svým finančním poradcem. Síla okultní organizace nespočívá na hmotné úrovni.

Některé lóže používají především u nových členů k rozšíření jejich vědomí různých drog. Ani tyto praktiky nelze schvalovat, vše má jít svým tempem. Používání drog vždy dříve nebo později skončí katastrofou. Zнала jsem také lóži, kde pod záminkou duchovní oběti nově vstupující ženy pohlavně zneužívali. A je překvapující, kolik žen z dobrých rodin, s vysokými ideály a vzděláním, přijalo tyto praktiky.

Bylo mi často předhazováno, že jsem úzkoprsá ve vztahu k okultním skupinám. Ovšem cena lidského utrpení je tak velká a všeobecná nemorálnost již tak pokročila, že by se tolerance rovnala cynismu.

Ve starších dobách, ve vztahu s okultními praktikami, bylo slyšet i o lidských obětech. Gilles de Rais (1404 – 1440), francouzský maršál, který doprovázel Pannu Orleánskou Jean D'Arc, pro své magické experimenty usmrtil četné děti a mladistvé. Okultní společnosti byly používány i pro politické záměry – například Teosofická společnost v politickém hnutí Indie. Nezapomeňme také na to, že revolucionáři jedné generace se většinou stali reakcionáři pro generaci následující. Jsem přesvědčena, že duchovní skupiny by se neměly zabývat ve svém středu politikou, pouze povznesením ducha. Skutečné černé lóže jsou stejně pečlivě chráněny, jako bílé lóže vysokého stupně. Jejich stoupenci neztrácejí čas se svými žáky.

III. Psychický prvek při mentální poruše

V průběhu inkarnace se buduje vědomí na základě povahových vlastností vyššího „Já“ nebo individuality, což je nesmrtelná duše. Nesmrtelná duše se vyvíjí během celého evolučního období. Vědomí je tedy část osobnosti – vtělené jednotky, která začíná zrozením a končí smrtí. Individualita nebo-li nesmrtelná duše získává nové poznatky ve vývoji vstřebáváním extraktu bytí.

Vědomí je v podstatě přizpůsobení se okolí. Když toto přizpůsobení přestane probíhat, začínají neurotické a hysterické potíže. Každé životní bytí je kanálem pro proud životní síly, vycházející z Logosu, Tvůrce vesmíru.

Tento proud se dělí na tři cesty, představující tři přírodní instinkty: pud sebezáchovy, pud rozmnožovací a společenský pud. Toto jsou hlavní zdroje našeho života.

Emoce je subjektivní aspekt pudu. Je-li některý pud v činnosti, pociťujeme emoci. Jsme-li udiveni útokem na naši čest, pak to má své kořeny v pudu sebezáchovy. Naše láska k umění odpovídá instinktu pro lásku a krásu, která se na svém nejnižším stupni nazývá sexem. Každý z těchto instinktů má svůj vysoký a elementární fyzický aspekt, přičemž proměna už jedné úrovně na druhou může být neomezena. Vědění o tom všem je klíčem všeho života. Pokud není vše regulováno a uváděno do souladu, může nastat porucha ve vztahu k okolí, tedy hysterie, neuróza apod.

Tělo je vozítkem duše. Má-li vozítko vadu, nemůže se duše plně projevit. Ortodoxní věda tvrdí, že mozek je orgánem myšlení, zatímco esoterická věda říká, že mozek je přijímací stanicí pro vjemy, pocity a koordinaci navenek jsoucích impulsů. Je telefonní centrálou nervové soustavy. Je to jeden z bodů, kterými se duše dotýká těla.

Dalšími body jsou žlázy s vnitřním vyměšováním: epifýza, hypofýza, štítná žláza, nadledvinky, tymusová žláza a pohlavní žlázy, ke kterým se může přidat i solární a astrální pletivo.

Student tantrické fyziologie dodává, že čakry na svých fyzických místech souhlasí s těmito žlázami vnitřního vyměšování. Tyto žlázy dávají své výměšky v jistém poměru. Je-li někde vyměšování silné nebo slabé, mohou nastat ve fyzickém i psychickém organismu poruchy. Zde můžeme hledat životnost nebo těžkopádnost temperamentu. Dechová cvičení jógy a správné okultní cviky se zakládají na tomto vědění.

Fyziologové dokazují, že pocity a nálada ovlivňují složení krve. A tuto změnu způsobují žlázy vnitřního vyměšování, které mohou být nazvány emocionálním mozkem, stejně jako šedá mozková kůra může být nazvána mozkem smyslů. Když tedy žlázy mají vliv na složení krve, čehož příčinou je stav mysli, pocit a nálada, vyplývá z toho, že osoba zakouší popudy a podněty, které odpovídají dotyčné náladě. Je-li tedy krevní stav

charakteristický pro pocity strachu, v duši vznikají představy strachu. Na této základně se vyvíjejí typické mentální stavy.

V neviditelně se pohybují veliké proudy síly, do kterých jsme vtahováni podle naší povahy. Prudký člověk přichází do proudu Marsu, citově založený člověk do proudu Luny. Pokročilý okultista vědomě sahá po těchto silách a svou vůlí a odpovídajícími rity tyto síly ovládá pro svou vlastní přirozenost. Ví také, že každý aspekt má svůj protiaspekt. Stará náboženství to věděla, ale lidové křesťanství, které nemá tradiční kořeny, na to zapomnělo. Jistý systém zůstal v kabale. Židé jako přísní monoteisté nehovoří o božstvech, uznávají pouze hierarchii andělů a archandělů. Éterickými posly stvořil Všeotec světy.

Je možno použít rituální magie k odstranění duševní nemoci? Bezesporu mohou tyto nemoci, pokud není nalezen a odstraněn původ poruchy, zmírnit, ale nemohou je zcela vyléčit.

V magii existuje operace, známá pod jménem „Přijetí Božího tvaru“, při které se operátor v představách ztotožní s Bohem a tím vytváří kanál pro jeho sílu. To byla také zvláštní forma egyptské magie, při které kněz vždy nosil masku zvířecí hlavy, která představovala a zastupovala boha.

Toto imaginární ztotožnění je známá metoda v okultismu, kterou je možno cítit i vnitřní život rostliny nebo nerostu. Účinky jsou pozoruhodné. Tento způsob používá i útočící (napadající), ať již vtělený nebo odtělený, který se nejdříve ztotožní se svou obětí a pak ji zatíží vlastní osobností, kterou používá jako vozítka pro své projevy.

Díl 3. Diagnóza psychického napadení

I. Metody při provádění psychického útoku

Čteme-li staré knihy o čarodějnictví, dovídáme se, že k čarování se používalo různých drog. Mák přináší spánek a sny, konopí vzbuzuje vidění, durman způsobuje ztrátu vědomí. Různé druhy hmyzu působí na plodnost, různé stromové kůry působí na neplodnost a v nové době ještě výhonky různých kaktusů hrají svou roli v čarodějných odvarech. Na sabat čarodějnic mohla zapůsobit čarodějná mast. Avšak všechny tyto věci se nemohou pokládat za psychický útok.

Jsou tři prvky při psychickém napadení, které se používají jednotlivě nebo společně. První je telepaticko-hypnotická sugesce. Druhý prvek je posílení této sugesce přivoláním jistého neviditelného prostředníka. Třetí je použití fyzikální substance jako bodu styku nebo magnetického spoje. Použitá síla může být jako přímý proud přenesena mentální koncentrací operátora, nebo může být nasycena do jistého druhu psychického akumulátoru, což může být buď umělý elementál nebo talisman.

Experimentální psychologové prokázali, že pocity a nálady dovedou změnit elektrickou vodivost těla. Okultista ví, že emoce je jistým druhem elektřiny, která z normálního člověka vyzařuje do všech směrů a vytváří magnetické pole. Ale u zkušeného okultisty může být tato síla soustředěna do jednoho paprsku. Kdo je schopen soustředit se na jeden pocit a vše ostatní potlačit, ten dosáhne pravého a nefalšovaného emocionálního stavu. Celá životní síla, proudící jeho duší, proudí jediným kanálem, a proto je mohutná. Tato koncentrace musí být velmi intenzivní. Aby jí bylo dosaženo, je zapotřebí odříkání a askeze, jak to známe u světců a jogínů západu i východu. Kdo chce získat tuto perlu nejvyšší ceny, musí vše prodat, aby si ji mohl koupit. Potom ji může použít jen jedním směrem.

A to: buď k léčení nebo k ničení, nemůže ji použít na oba směry. Pokud se použijí k této koncentraci ještě další kosmické síly, je možno dosáhnout ještě více. Míním tím především ceremoniální magii.

Uvedu příklad. Chce-li někdo mít štěstí ve válce a chce-li zůstat nezraněn, měl by vykonat ceremonii Marsovu.

Musí ozdobit oltář červenou barvou a sám by měl mít červený oděv se znamením Marsu na prsou. Všechny předměty k ceremonii musí být železné, místo hole používá meč. Na oltáři musí svítit pět (Marsovo číslo) světel. Na ruce by měl mít prsten s rubínem. K vykuřování se používá síra. Pak vyvolá pátou Sefiru-Geburu, sféru Marsovu. Po této mohutné evokaci se musí položit na oltář jako kanál pro sílu Marsu. Pak se soustřeďuje na svůj cíl. Naváže astrální raport s osobou, které chce pomoci nebo uškoditi. To se děje vesměs pomocí ustřižených vlasů, nehtů nebo kousku prádla prosátého potem, nasycené zářením této osoby, která je pak stále v magnetickém spojení s vlastníkem předmětu. Pak vkládá do podvědomí této osoby patřičnou sugesci, kterou stále prohlubuje a posiluje, až tato vzklíčí a přijde do vědomí. Pokud se ovšem nedovede soustředit jen na jeden cíl, pak jeho operace nemá velkou cenu. Při svém soustředění se nejprve zcela ztotožní s touto osobou a pak jí dá do podvědomí patřičnou sugesci. Pro svůj účel vytvářejí mágové umělé elementály, které připoutávají do kousku kovu nebo pergamenu, stále je posilují, živí svým fluidem a soustředěným myšlením a pak je používají při své operaci.

Takovýto, možno říci talisman, se při operaci položí na oltář. Někteří pak tento talisman umístí, ne-li přímo do oděvu dotyčné osoby, pak alespoň do prostoru, ve kterém osoba žije. Jiní talisman zakopávají na místo, přes které osoba prochází. Talisman slouží mágu jako koncentrační bod. Moderní okultisté již nepoužívají kov nebo pergamen, budují umělý elementál přímo z vesmírné substance akaša. Oživují a posilují ho stále svou myšlenkovou silou – a pak ho vyšlou na osobu buď za účelem pomoci – léčení, nebo škody. Ovšem i zde dříve či později přijde zpětný náraz. Že tyto elementály působí i po staletích, se přesvědčili lidé, kteří se dotýkali egyptských mumii. Mnoho okultistů trpí nezdravým velikášstvím a ješitností a pokud se s nimi někdo dostane do rozporu, dovedou se jim mstít. K tomu mohou použít celé skupiny – lóže. To se stává i těm, kteří

se od nějaké skupiny odloučili. Potom pro tyto ješitné ctižádostivce neexistuje žádná vzdálenost, aby osobu dostihli a psychicky se ji snažili zničit. Ovšem každý pokus ovládat jiné nebo manipulovat s jejich duchem je nezodpovědné vnikání do svobodné vůle a zločin proti svrchovanosti duše. K tomu není nikdo oprávněn. Něco zcela jiného je, když osoba sama dobrovolně požádá kruh, ať již okultní nebo duchovnědný, zabývající se léčením, aby se soustředil na její zdravotní potíže a snažil se jí pomoci. Sama osoba přitom s nimi spolupracuje. I já jsem pocítila proudy takového působení od okultistů nebo od celých skupin, kteří byli přesvědčeni ve svém velikášství, že stojí nade mnou. Ztrácela jsem pak mnoho času vytvářením obranných sil a ničením sil, které byly ke mně vysílány.

II. Důvody psychického útoku I

Řekli jsme si, že nejrozšířenější důvody pro psychické napadení jsou: chtivost, vilnost, pomsta, strach ze zrady.

Z esoterického hlediska je sexuální spojení stejně éterické jako fyzické. V tom je tedy rozdíl mezi normálním spojením a sebeukájením (onanií). První harmonizuje, druhé vyčerpává a činí nervózním. Je možné, že někdo, kdo vymítí své astrální tělo, může hrát jistou roli při pohlavním spojení, ba i při posedlosti.

Středověk znal dva druhy démonů, kteří v noci souložili se spící osobou a vyčerpávají ji: inkuby a sukuby, tedy bytosti mužské a ženské.

Tyto způsobovaly smyslné sny. Moderní psychologie však vidí samotné příčiny těchto snů v lidech. Avšak pravdou také je, že smyslné představy mnoha mužů a žen se spojují do umělých elementů a ty jsou pak více než pouhým obrazem. Mají svou objektivní éterickou existenci a hrají svou roli při vytváření různých zážitků. Ovšem tyto útvary mohou opět působit ve snu jen na ty osoby, které alespoň v zárodku mají ve své auře semena smyslnosti, vilnosti a charakteristické myšlenkové tvary. Těmto lidem mohou být telepaticky promítány stejné představy, vytvořené jinými duchy. Nečisté myšlenky psychicky otravují.

Je známo, že orgasmus může přijít i ve spánku. Avšak jsou lidé, kteří se sami ukájejí i přes den. I zde hraje velkou roli telepatická sugesce. A to mělo zřejmě i svou roli při shromážděních čarodějnic – sabatech.

Znala jsem okultistu, který různým způsobem přiměl čtyři ženy, aby večer před usnutím o něm přemýšlely. Ženy slábly a nebyly již ani schopny se intimně stýkat se svými manžely. Tento okultista je měl v moci a svým způsobem z nich vytahoval sílu. Kdo má okultní znalosti, ten ví, že pohlavní síla je projevem hadí síly – kundalini, sídlící na konci páteře. Kontrola a soustředění této síly je důležitá část techniky praktického okultismu. Tuto sílu je možno kontrolovat a vést ji pomocí myšlenkových představ a případně ji vysílat s magickými cíly. Z toho důvodu při černomagické operaci – černé mši bývá položeno na oltář tělo živé nebo zabitě ženy jako oběti. Někteří pro tento účel používají mládence.

III. Důvody psychického útoku II

Okultisté vědí, že není příjemné dostat se do konfliktu s okultní společností, ve které se stali členy při ceremoniálním zasvěcení, a se kterou jsou spojeni přísahou. Je-li zlý duch zkušených okultistů nebezpečnou zbraní, pak ještě nebezpečnější zbraní je skupinový zlý duch, vytvořený z většího počtu zkušených duchů, zkoncentrovaný především na rituální stránku. Vedoucí těchto organizací jsou většinou ve spojení s jistými psychickými silami. Má-li tato skupina dlouhý řetěz tradic, pak v její atmosféře je koncentrováno mnoho myšlenkových forem. Při zasvěcování skládá člen přísahu, která obsahuje podmínku, že v případě zrady si je vědom, že ho stihne trest. Přísaha probíhá ve slavnostním prostředí, které by lépe nezorganizoval žádný divadelní režisér.

V případě rozchodu s okultním bratrstvem může touto přísahou vyvolaná síla začít automaticky působit. Staly se případy, že přísahající člen, který byl zcela zdravý, začal náhle křičet. Utrpěl přitom nervový šok, který způsobil několikátýdenní nemoc. Pak již s

okultismem nechtěl mít nic společného. Stávalo se i to, že po prozrazení různých tajemství lóže se dotyčný člověk utopil, nebo spisovatel, který tajemství zveřejnil, se dostal na mizinu.

Do okultních časopisů jsem psávala články o zneužívání okultismu, jejichž námět jsem získala vlastní inspirací. Nevěděla jsem, že jsem tím trefila hřebík přímo na hlavičku. Nastaly potíže, vystupoval neklid a měla jsem během dne astrální vidiny. Pocit nevolnosti vzrůstal až k pocitu nepřátelství a ohrožení. Neměla jsem ponětí, kdo je toho všeho příčinou do té doby, než jsem obdržela dopis od jedné ženy, kterou jsem považovala za svou přítelkyni. Psala mi, co všechno mne očekává, jestliže psaní nenechám.

Kolem našeho domu se začaly v noci shromažďovat kočky a příšerně mňoukaly. Blížila se jarní rovnodennost, což je pro okultisty vždy významná doba. Jednou k ránu ve spánku jsem spatřila na schodech velikou černou kočku, zcela zhmotněnou. Věděla jsem, že je to zhmotněná myšlenka. Pak jsem vyhlédla z okna a uviděla jsem plno černých koček.

Probudila jsem se, vstala a provedla patriční rítus exorcismu. Od té doby jsem již kočky neviděla. Pak přišla jarní rovnodennost. Pro okultistu je to nejdůležitější část roku. Velké proudy sil proudí vnitřními úrovněmi. Vystupují-li astrální poruchy, pak v tuto dobu mohou být i bouřlivé. V astrálním světě v této době dochází k různým shromážděním a setkáním, kterých se účastní zkušeni okultisté odpoutání od hmotného těla. Pokud v této době probíhá okultní útok, pak je lépe v noci nespát a meditovat. Bohužel, v této době jsem musela vykonat nutnou astrální cestu a moje nepřítelkyně o tom věděla. Připravila jsem skupinu lidí, aby byli kolem mého těla po dobu mého odpojení. Místnost jsem ještě uzavřela ochranným ceremoniálem.

Tyto astrální cesty jsou ve skutečnosti zřetelné sny, ve kterých si podržíme svobodnou a pevnou vůli. Když jsem prošla neviditelným závojem, který má vždy zvolenou symbolickou barvu, spatřila jsem svou nepřítelkyni, která již na mne čekala a uzavřela mi cestu zpět. Nastal boj dvou vůlí, po kterém jsem spadla z velké výšky a ocitla se opět ve svém těle. Tělo však nebylo tam, kde jsem jej zanechala, ale v protějším rohu místnosti. Vypadalo to tam jako po bombardování. Boj v astrálu se tehdy přenesl i na mé tělo, které dělalo po místnosti přemety. Přítomní mi jen odsunovali z cesty nábytek, abych se neporanila. Byla jsem jako dítě, které spadlo z poníka a chce-li dále na něm jezdit, musí se znovu dostat do jeho sedla.

Řekla jsem lidem, aby znovu vytvořili kruh, že uděláme ještě další pokus. Volala jsem svého vnitřního (duchovního) vůdce a nastoupila znovu. Zde se již překážky nevyskytly. Když jsem se pak dívala do zrcadla, spatřila jsem, že na zádech, od krku až po pás, jsem celá poškrábaná jako od drápů kočky.

Díl 4. Metody obrany proti psychickému útoku

I. Psychický aspekt psychického útoku a psychické obrany

Vždy je nutné pozitivně vědět, zda se opravu jedná o psychické napadení. Přišla za mnou osoba, trpící zácpou, kterou nebylo možno vyléčit ani ricinovým olejem. Domnívala se, že je to následek psychického útoku. Doporučila jsem jí návštěvu u lékaře.

Je mnoho lidí, kteří se domnívají, že jsou zasaženi psychickým útokem, ale jsou to jen jejich sklony k hysterii či náměsíčnosti, které je k tomu vedou.

Běžně se člověk ve spánku, utrpí-li okultní útok na astrální pláni, stáhne zpět do svého těla jako divoký králík do své nory a probudí se s pocitem, že ho „tlačila můra“. Avšak je-li spánek způsoben nějakým uspávacím prostředkem, pak se již tak snadno neprobudí. Je v astrálu jakoby uvězněn. Ovšem i toto může být příznakem okultního útoku. Nemůže-li člověk být po jistý čas bez spánku a musí-li použít uspávací prostředek, pak ať během jeho spánku někdo u něj bdí a pozoruje všechny známky neklidu. Při chvění a cukání ať mu šeptá do ucha uklidňující sugesce.

Pomoc člověku, který již trpí okultním útokem, může být poskytnuta také na fyzické úrovni. Hodnotné je sluneční světlo, které posiluje auru a činí ji odolnější. Z toho důvodu odjíždějme na venkov. Moři a jezerům se během okultních útoků raději vyhneme, protože voda má v sobě prvek, který může nutit k sebevraždě. Nedoporučují se ani dlouhé osamělé procházky. Ten, kdo očekává psychický útok, by měl jíst každé dvě hodiny. Je-li v žaludku jídlo, velice nesnadno se vykonává duševní práce.

Mnoho psychických center se nachází v hlavě. Chceme-li vyzkoušet jejich aktivitu, musíme odvést krev z hlavy. Docílíme to horkou koupelí nebo ponořením noh do horké vody.

Dalším důležitým centrem je sluneční pletivo. Při psychickém útokem zde cítíme tlak a napětí. Gumová láhev s teplou vodou, umístěná na slunečním pletivu, toto napětí uvolní. Psychický útok nemůže trvat nekonečně dlouho, protože by operátor spotřeboval velké množství energie.

Význam má také potrava, kterou člověk přijímá. Jóga učí, že člověk se má živit stravou země, ve které přebývá. Doporučuje se i vegetariánská strava, která zjemňuje psychické ústrojí. Ale nejdůležitější je, aby se člověk nepřejídal, nezatěžoval příliš svůj organismus. Kdo je zneklidněn psychickými poruchami, měl by ihned přestat se všemi okultními cviky. Neměl by otevírat psychická centra. Měl by se modlit.

II. Metody obrany I

Po sestavení diagnózy je nutno posílit auru pacienta, vyčistit atmosféru jeho okolí a přerušit kontakt se silami, které poruchy způsobují.

Ten, kdo se chce zbavit cizího magnetismu, by měl odejít na jiné místo, ale své věci by neměl brát sebou. Pokud to lze, měl by místo svého pobytu utajit.

Víme ještě málo o jemných silách, které jsou základnou jak pro okultní útok, tak pro duchovní léčbu. Můžeme ale říci, že tyto síly souvisí s elektřinou. Mají v sobě něco živoucího i když na nižším stupni.

Voda má v sobě čisticí prvky. Chceme-li se očistit od různých fluidů, můžeme se posypat solí a pak se omýt vodou. Sůl je znakem zemského prvku, voda psychického. Po koupeli si oblečme čisté prádlo a oděv a přejdeme do jiné místnosti. Případně můžeme změnit směr polohy postele.

V Evropě bývá psychické napadení většinou mentálního rázu. U primitivnějších národů se více používají éterické látky – kousky prádla, vlasů, nehtů, semeno muže, menstruační krev ženy.

Na venkově se používá k zapuzení špatné psychické atmosféry česnek, který se rozloží přes noc na různá místa v pokoji, ráno se posbírání a spálí.

Někteří také, když očekávají nepříjemné hosty, umístí na okraji kamen do nádoby cibuli. Po odchodu nepříjemných hostů cibuli spálí. Tito lidé věří, že cibule má schopnost do sebe škodlivé emanace vstřebat.

III. Metody obrany II

Jsou dvě metody, které můžeme použít k praktické psychické práci. První je meditativní. Cítíme-li přicházející neklid, což bývá známkou psychického útoku, meditujeme. Zabýváme se v mysli abstraktními hodnotami, například mírem, souladem, ochranou nebo láskou k Bohu. Meditací dojde naše mysl k vnitřnímu souladu, který se promítne do emočního stavu a neutralizuje škodlivé sugesce.

Druhá metoda je invokační. Spočívá v zaklínání vnějších mocí za použití sil formálních metod. Tato metoda má mnoho stupňů, od prosté modlitby až ke komplikovaným rituálům exorcismu. Pomocí tohoto systému se snažíme získat a použít síly dobra. Přitom využíváme určitého bodu, na který se plně zkoncentrujeme, například: křížek, talisman a podobně.

Při meditativní metodě je naší snahou dostat se přes hranice tvaru ven do atmosféry čistého ducha, kam zlo má přístup zakázán.

Okultní útoky mohou být dvojího druhu: ty, které povstávají vlivem myšlenkových tvarů a ty, které operují proudem síly.

Někteří okultisté tvrdí, že obrana proti útoku je silnější v kruhu. Proto kolem sebe kreslí kruh, do kterého umísťují kabalistické nebo runové znaky. Kruh se začíná kreslit od východu k západu, ve směru postupu slunce. Po vytvoření kruhu následuje krátká modlitba k Nejvyššímu. Pak s obličejem obráceným směrem k východu odříkají:

„Archanděl Rafael ať mne chrání od všeho zla, přicházejícího z východu.“

Pak tváří obrácenou směrem k jihu opakují tuto formuli k Michaelu. Při obrácení k západní straně se volá Gabriel a na severní stranu se vyzývá Uriel. Kdo cítí poruchy v noci, kreslí si takový kruh kolem své postele a obnovuje ho každý večer po západu slunce. Někteří okultisté doporučují kruh ještě vykouřit kadidlem nebo planetární vykuřovací směsí.

Při styku s elementály nebo mimolidským bytím je nejlepší obranou pěticípá hvězda – pentagram. Pentagram kreslíme ukazováčkem a prostředníkem. Oba prsty jsou vzpřímeny a ostatní prsty skrčeny v dlani, přeloženy palcem. Pentagram kreslíme ve vzduchu s napjatou paží. Začíná se vlevo, pokračujeme vzhůru a pak opět dolů tak, že nejprve vznikne obrácené „V“. Potom pokračujeme napříč vzhůru do výše levého ramene, odtud přímo čarou k pravému rameni a dolů vlevo. Tímto vznikne pěticípá hvězda. Jednu hvězdu můžeme nakreslit vztyčenou, druhou položenou. Okultistům je známa síla tohoto znamení. I já jsem se o tom přesvědčila.

Někteří si v představách vytváří kolem sebe kruh a představují si, že přes něj k nim nemůže nic proniknout. Musíme-li hovořit s lidmi, jejichž vliv je nám nepříjemný, představme si, že jsme od nich odděleni skleněnou tabulí. Můžeme jim naslouchat, ale jejich magnetismus k nám přes tuto skleněnou tabuli nepronikne. Vytvářejme toto sklo tak dlouho, až se nám jeví zcela hmotné.

Jste-li s lidmi, kteří vám působí starosti, ale se kterými nemusíte hovořit, představte si, že jste od nich odděleni cihlovou zdí a říkejte si: „Vy pro mne vůbec neexistujete, neslyším vás.“

Jste-li s člověkem, který pohřbívá vaši vitalitu, pak sepněte prsty a položte složené dlaně na vaše sluneční pletivo. Lokty přitlačte na boky. Chodidla se dotýkají. Tímto způsobem jste spojili všechny konce a vytvořili z vašeho těla uzavřený okruh. Pokud udržíte tento postoj, magnetismus neztratíte.

Hovoří-li někdo s vámi, nedívejte se mu přímo do očí, ale třeba na nos nebo pod něj. Pak vás neovlivní. Hovoříte-li s někým, kdo vás chce ovlivnit, dívejte se mu při vašem rozhovoru mezi oči na kořen nosu.

IV. Metody obrany III

O telepatické sugesci jsme již hovořili. Důležitý je zde raport jako její základ. Dva lidé, kteří vzájemně stojí v raportu, mohou být považováni za astrální siamská dvojčata. Ačkoliv fyzická těla jsou nezávislé jednotky, astrální těla jsou ve spojení tak, že astrální síla volně proudí jako oběh krve matky, spojené pupeční šňůrou s nenarozeným dítětem. Tato skutečnost vysvětluje mnoho důležitých okultních jevů: Je klíčem manželství, vysvětluje i vztahy mezi matkou a dítětem, ba mnohdy i mezi učitelem a žákem. Raport však může být mezi jednotlivcem a celou skupinou, což je důležité při pracích lóže. Je možný i raport mezi lidským bytím a přírodní říší, mezi odtělenými bytostmi mimolidskými, se kterými osobnost může navázat sympatické porozumění. Pro vytvoření raportu však zde musí být nějaký základ sympatie. Je-li vytvořen, může být dále vyvíjen. Při raportu delšího trvání se lidé stávají sobě podobnými.

Stojí-li v raportu dva lidé, pak méně pozitivní má sklon ztrácet svou osobnost a stává se slabším odrazem druhého. Z toho důvodu západní okultista, který si váží individuality, nezískává osobní žáky tak jako východní guru, ale pracuje rituálem ve skupině, protože tato metoda je neosobní. Avšak i každá skupina má svůj tón.

Spojí-li se člověk dobré povahy s podřadnou skupinou, pocítí nespokojenost a bude se snažit od této skupiny opět odpojit, jinak pozvolna získá její vlastnosti.

Nastal-li raport, mohou být telepaticky přenášeny celé obrazy myšlenek z jedné mysli do druhé a stejným způsobem může být přenášena i vitalita. To vysvětluje různé druhy duchovní léčby.

Při přenosu éterické vitality je vhodné, aby dotyčné osoby měly stejné magnetické pole, zatímco při přenášení astrální síly to nutné není, neboť nesouvisí s prostorem.

Při styku s tvary myšlenek mějme na vědomí, že tyto jsou výtvorem fantazie a nemají vlastní existenci. Co fantazie vytvořila, to také může zničit. Kdo stvořil myšlenkový tvar, může ho opět rozbít, spálit v plamenech, rozpustit ve vodě, nebo nechat vstřebat do země. Co se v představách přivedlo k životu, to se opět v představách může potlačit. Co se jeví jako myšlenková forma, ale odolává zničení, je uměle vytvořený elementál.

Jsou dva druhy těchto umělých elementálů, jeden je stvořen z obyčejné esence myšlenkových tvarů a druhý elementál, do kterého mág-operatér promítl něco ze své osobnosti. Je-li elementál vytvořen z obyčejné myšlenkové esence, postačí jako obrana nakreslený pentagram. Je-li však elementál nabit silou operatéra, je nutno použít metody, která se nazývá absorpce (pohlcování, trávení). Úspěch této metody záleží na stavu vědomí toho, kdo ji chce provádět. Pokud nedovede plně uklidnit své vibrace, přivést je do naprostého klidu a osvobodit se od každého pocitu, neměl by tento pokus vůbec začínat.

Popíše však tuto metodu, aby byla k užitku těm, kteří ji budou chtít používat.

Nejprve se adept uvede do souladu, například meditací o lásce, zákonech odpuštění, které hlásal Ježíš apod. Když uklidní svou vibraci, snaží se před svůj astrální pohled vyvolat obraz tvaru, který chce zničit. Představí si tvar do nejmenších podrobností a snaží se zjistit, zda obsahuje zlomyslnost, vilnost nebo upírství, což bývají nejrozšířenější typy. Když adept zjistil, jakého typu útvar je, snaží se meditovat o jeho protikladu, přičemž se koncentruje na čistotu a nezištnost. Když útvar obsahuje vilnost, koncentruje se na soucit a lásku, když v útvaru nalézá zlo a zlomyslnost, koncentruje se na Boha jako tvůrce a udržovatele života a taktéž jedná-li se o útvar upírství. V meditaci setrvává tak dlouho, až cítí, že překypuje vlastností, o které medituje, až se cítí prosycen čistotou a nezištností a ví, že vilnost v něm nevzbudí nic jiného než slitování a zlomyslnost nic jiného než útrpnost nad nevědomostí. Má snahu pozvednout svedenou duši, poučit ji a osvobodit z otroctví. Až dosáhne bodu, ve kterém nemá žádný jiný pocit vůči svému pronásledovateli než tento, může se pokusit o absorpci (vstřebání).

Když se adept přesvědčil, že je již připraven, může začít. Pokud se jedná o útvar upírství, snaží se k sobě tento myšlenkový útvar přitáhnout pomocí stříbrné pásky, kterou spojí se svým slunečním pletivem. Pokud se jedná o některý z dalších dvou druhů, o kterých byla zmínka výše, otevře svou auru a pojme do ní tento útvar. Útvar doslova „vstřebává“ do sebe. Tento proces se provádí pomalu a pozvolna a trvá několik minut. Pokud by se prováděl rychle, mohlo byt se stát, že by adept neudržel svou vibraci v klidu a dostal by se do nebezpečné situace.

Když adept vstřebal do sebe myšlenkový útvar, pocítí v sobě reakci, odpovídající druhu vstřebeného myšlenkového útvaru. Byla-li to síla vilnosti, pocítí žádostivost, jedná-li se o zlomyslnou sílu, pocítí hněv až vztek a při upířském útvaru pocítí touhu po krvi. Tento pocit musí okamžitě překonat a vrátit se ke své meditaci a zabývat se v mysli protichůdnou vlastností. Tuto vlastnost musí podržet v mysli tak dlouho, až je jeho vibrace opět v souladu. Pak teprve ví, že zlá síla byla neutralizována a ve světě je o něco méně zla. Pocítí potom okamžitě přístup síly a získá pocit duchovní moci jako ujištění, že dílo je úspěšně ukončeno. V případě, že by byl vytvořen a vyslán nový myšlenkový útvar, doporučuje se opakovat meditace znovu až po dvou či třech dnech.

Když se provede absorpce, tvůrce a odesílatel myšlenkového útvaru pocítí, že „z něho odešla síla“, pocítí ztrátu a může přijít i do stavu polovičního ochrnutí. Samozřejmě, že se záhy zotaví, avšak jeho moc k vytváření zla tohoto druhu se po jistou dobu značně zredukuje a je-li v jeho povaze možnost zlepšení, může se stát, že bude od tohoto zla osvobozen navždy.

Velká účinnost této metody spočívá v tom, že zlo je v podstatě zničeno i s kořenem, zatímco obyčejné rozbití myšlenkového útvaru se rovná useknutí horní části plevele při ponechání kořene. Ovšem tento způsob může provádět jen zkušený a vycvičený okultista, který dovede svou vibraci udržet v klidu. Máme-li poruchy, jsme-li zneklidnění, nebo jsme nějakým způsobem ztratili nervy, potom tuto metodu raději neprovádějme.

Ukáže-li se, že myšlenkový útvar je jakoby připoután éterickou páskou či podobným způsobem ke slunečnímu pletivu nebo k čelu, či jiné části těla, musíme si v představách vytvořit zbraň k přeseknutí této pásky. Silnou a soustředěnou obrazotvorností si vytvoříme meč. Můžeme vyzvat Boha, aby tomuto meči požehnal. Potom si stejným způsobem vytvoříme planoucí pochodeň a vzýváme sílu ducha svatého. Nyní takto vytvořeným imaginárním mečem přetneme tuto pásku nebo paprsek, čímž útvar odpojíme. Pahýl, který ještě zůstal, spálíme planoucí pochodní, až odpadne z těla.

Po této operaci je vhodné přerušit spojení s osobou, která tento útvar vytvořila a na nás poslala, alespoň na dobu několika měsíců. Nesmíme číst ani její dopisy a nesmíme jí ani psát.

Jsou období, kdy člověk je tak zatížen, že není schopen tuto operaci provést. Tehdy si můžeme najít náhradníka, přítele zkušeného v těchto záležitostech, který může operaci vykonat. Přítel provede operaci v noci, kdy je klid a napadený spí. Představí si živě, že stojí vedle něj, představí si i vlákno, pásku či paprsek, kterým je napadený spojen s napadajícím. Pak si soustředěně v obraze v mysli vytvoří meč a pochodeň tak, jak je již výše popsáno. Mečem sekne přímo přes pásku či paprsek. Seknutí musí být silné jak v živé představě, tak ve skutečnosti.

Uvádím příklad z mé zkušenosti.

Navštívila jsem ženu, která trpěla stavem vyčerpanosti, měla zácpy, doprovázené oslepujícími bolestmi hlavy a silným bušením srdce. Lékař však nenalezl žádnou nemoc. Vytvořila jsem psychickou diagnózu a přišla jsem k závěru, že v minulém zrození byla tato žena členkou tibetského řádu, který se zabýval černou magií. Tam vyvinula jisté schopnosti a používala i hatha-jógu ke kontrole tělesných funkcí.

V nynějším životě měla v sobě tyto schopnosti, ale nedovedla si již vzpomenout na taktiku jejich používání.

Jako následek ovlivnily její pocity automatické systémy nervové soustavy, které běžně nestojí pod vedením vědomí. Byla stále zneklidňována a funkce jejího těla byly v nepořádku.

Jak je okultistům známo, vracíme se život za životem zpět do řádu, kde jsme získali zasvěcení, protože toto spojení je velmi silné. Zde je důvod, proč velké školy mystérií nepotřebují dělat reklamu. Poznají své příslušníky a podchytí je na astrální úrovni. Tak, jako je velmi hodnotné stát pod ochranou vysokého duchovního řádu, tak na druhé straně je velmi nepříjemné mít spojení s řádem nízkého stupně. Měla jsem dojem, že i tibetský řád, do kterého patřila v minulém životě tato žena, měl nízkou úroveň, a že vedoucí tohoto řádu se „živil“ vitalitou svých členů. Na základě této mé domněnky jsem se v noci přemístila ze svého těla a navštívila tuto paní. Spatřila jsem, že z jejího slunečního pletiva vychází do prostoru černá lepkavá páska. Sledovala jsem ji, až jsem

na jejím druhém konci spatřila klášter s čínskou střechou. Budova stála na skalním výběžku vysoké hory.

Vší silou jsem projela pásku svým astrálním tělem. Páska se přetrhla, ale ihned se omotala kolem mého slunečního pletiva. Ve stejném okamžiku jsem pocítila myšlenku, abych tuto ženu ovlivnila a připravila ji o peníze. Myšlenku jsem setřásla a rychle vytvořenou pochodní jsem spálila pásku i s pahýlem, který se k mému uspokojení smotal a zmizel ve tmě. Pak jsem přešla do zaslouženého spánku.

Paní, která nic nevěděla o mé noční operaci, jsem navštívila ráno, právě když snídala. Byla zcela jiná, oproti minulému dni, kdy jsem ji spatřila vyčerpanou. Řekla mi: „Nevím, co se stalo, ale mám pocit, jako by se přetrhlo něco, čím jsem byla spoutána.“ Avšak o pár let později se tato paní začala opět zabývat okultismem nižšího druhu. A znovu se vytvořila páska, která ji spojovala s tibetským klášterem, jenž ji nakonec vyčerpal úplně.

V. Metody obrany IV

Máme tolik zpráv o zjevení se ochranných andělů v krizových dobách, že i skeptici musí uznat, že něco na tom je. Představy o bohatýrech, kteří se vracejí, aby vedli národ a představy o ochranných andělech, přicházejících v dobách krize, jsou v pověstech všech národů. Mnoho příkladů uvedli muži po návratu z války.

Kabala učí o dobrém a zlém andělu po levé a pravé straně člověka. Jeden pokouší, druhý inspiruje. Přeložíme-li to do moderního myšlení, pak máme před sebou Freudovo podvědomí.

Freudovi stoupenci však neví, že po pravé straně člověka je zářivý anděl, který reprezentuje nadvědomí, nebo jinými slovy vyšší „Já“, neboli ochranného anděla, kterého tolik hledal Abramelin.

Víme, že když se vzdálíme od našeho zářivého ochránce, neboli našeho vyššího „Já“, přichází temné pokušení z hlubin našeho nízkého „Já“, něco atavistického spočine na nás a my jsme schopni vyvinout myšlenku nebo vykonat čin, na který bychom nepřišli, kdybychom nenaslouchali hlasu tmavého anděla.

Stejně tak v dobách silné nouze, když stojíme zády ke zdi a bojujeme o více než jen tělesný život, slyšíme jiný hlas. Je to hlas našeho světlého anděla.

Nikdo z těch, kdo se zabývají jen svým tělesným životem, nepostoupí výš. Pro ty, kterým již spadl závoj z očí, se smrt nejeví jako zlo. Ale v dobách duchovních krizí, když již hmotné „Já“ nic neznamena, se po volání duše z mlhy neviditelná projeví v nějaké formě něco, co je srozumitelné jen tomu, kdo volá. Cílem mystika je najít vyšší „Já“, cílem okultisty je přivést toto vyšší „Já“ k projevu ve vědomí mozku. A toto vyšší „Já“ nám může přispět k pomoci.

Zmínila jsem se o tajemném hlasu, který mne poučil, jak se dostat z vážného psychického nebezpečí. Při různých stresech a přetížení jsem zažila rozšíření vědomí. Vyšší „Já“ sestoupilo a převzalo kontrolu. Uprostřed bouře se náhle člověk pozvedne a vidí všechny okolnosti vlastního života jakoby z ptačí perspektivy a intuitivně pozná, jak řešit své problémy. Bouře pocitů přestává a loď se vrací správnou cestou přes bouři k přístavu. Věřím, že se člověk v dobách duchovních krizí, pokud má důvěru v zákony Boží, pozvedne a volá o ochranu, čímž způsobí, že se stane něco jako zázrak. Nemohou se však změnit přírodní zákony a takový zážitek je jen potvrzením působení Božího, které doposud nebylo známé. Stejně tak zatmění slunce se jeví jako zázrak, ačkoliv astronomové ho již dávno vypočítali. Co však vede ke změně této kontroly v životě?

Víme, že automobil má tři rychlosti dopředu a ještě zpětnou rychlost. Zřejmě i naše duše má možnost zařadit vyšší stupeň. A pak může přijít období, kdy se pohybujeme zpět a vedení přejímá tygr nebo opice v nás.

Je mnoho duší, které dovedou vstoupit do tajemného klidu vědomí a dosáhnout jeho vyšší úrovně, aniž by byly členy různých okultních společností a dosahovaly různých stupňů zasvěcení.

Kristova síla přináší rovnováhu a vyrovnání, osvobozuje a čistí vesmír. A tuto sílu volejme při každé psychické sebeobraně, zvláště když jde o působení vtěleného nebo nevtěleného

lidského prvku. Když se například jedná o elementály nebo myšlenkové útvary, volá se síla Boží jako síla tvůrce vesmíru a síla vládce nad všemi říšemi.

V okultismu je ještě něco zajímavého, o čem se mnoho neví: okultní policie.

Existuje na nehmotné úrovni. Setkala jsem se s ní několikrát. Vnitřní hlas a vnitřní stavy vedou naši aktivitu, když spolupracujeme s touto tajemnou organizací, která nepatří žádnému politickému směru. Zajímá se pouze o ochranu před okultními metodami, používanými k zločinným záměrům a o útoky proti společnosti.

Jednou jsme měli v Anglii komplikace s jistým indickým okultistou, který přijel do Anglie, aby zde založil okultní školu. Byl silně zapleten do politiky své země a nebylo pochyb o tom, že chce něco podniknout proti Anglii. Měl v plánu založit meditační skupinu, která by přijímala obnovující sílu východu do skupinové duše Anglie, o které prohlásil, že je v rozkladu. Tvrdila jsem, že Anglie je pouze unavena, nikoliv v rozkladu. Zároveň jsem nemohla pochopit, proč právě tento Ind, jemuž Angličané byli lhostejní, měl takový zájem na jejich regeneraci.

Tento člověk, nazvěme ho X, byl také neobyčejně ctižádostivý. Základem jeho plánu bylo, aby Anglie uznala duchovní nadvládu Indie a obdržela z východu duchovní iniciativu. Byla jsem tenkrát ještě mladá a nezkušená, ale uvažovala jsem nad tím, jaká to má být síla, která k nám má přitékat. Věděla jsem, že za války se skupina anglických okultistů pokoušela vykonat stejnou službu v Německu. Jaké směry sledovali? Také chtěli ovlivnit německého ducha, změnit jeho válečnické ideje a soustředili se na obyvatelstvo. A zřejmě i tento náš indický přítel měl podobné záměry a snažil se v Anglii naštěpovat něco, co bylo cizí jejímu duchu a obyvatelstvu. Samozřejmě, že to nebyl případ pro Scotland Yard. A zvláštní bylo ještě to, že dost mých přátel věřilo na významné poslání tohoto člověka a pomáhali mu tuto skupinu vytvářet. Nevěděla jsem, co mám dělat? Tehdy jsem ještě nedosahovala takového stupně, abych se mohla stýkat s mistry. Přesto jsem se rozhodla zavolat je telepaticky, i když jsem nevěděla, zda jsou v hmotných tělech nebo ne. Při telepatii si nejprve musíme žádanou osobu představit v duchu a zavolat ji jménem. Neměla jsem však ponětí o vzhledu ani o jménu osoby, se kterou jsem chtěla hovořit. Rozhodla jsem se jednat dle svých možností. A tak, obrazně řečeno, vystrčila jsem hlavu z mého tělesného stánku a volala jsem policii. Obdržela jsem odpověď.

Vnitřní hlas mi říkal jasně a zřetelně:

„Jdi za plukovníkem Y.“

Byla jsem překvapena, protože plukovník Y byl známou osobností a byla jsem mu již představena.

Oponovala jsem hlasu:

„Nemohu ti věřit, pokud mi nedáš znamení.“

A opět přišla odpověď:

„Plukovník Y bude přítomen tvé příští přednášce. Pohovoř s ním.“

Opět jsem odporovala:

„Plukovník Y nemůže být přítomen mé přednášce, protože byl i se svým plukem přemístěn do zámoří.“

Opět přišla odpověď:

„Plukovník Y bude přítomen na tvé přednášce.“

Přišel den mé přednášky. Sotva jsem vstoupila do haly, spatřila jsem plukovníka Y, jak stoupal po schodech k přednáškovému sálu. Po rozhovoru s ním jsem se za několik dnů dověděla, že Ind X opustil Anglii.

O pět měsíců později jsem seděla u krbu a najednou se mi zjevil obraz Inda X s upozorněním, že mám opět začít jednat, tentokrát s významným okultistou Z. Za pár dnů mne navštívil přítel a představil mi pana Z, na kterého jsem byla upozorněna. Po výměně obvyklých frází jsem se zmínila o Indu X a o svém zážitku. Moji přátelé byli překvapeni, protože věděli, že Ind X před několika dny opět přiletěl do Anglie.

Jako doplněk k okultní polici, která se projevuje jen ve vnitřních oblastech, existuje i jistá skupina okultistů, kteří jsou organizováni za účelem černého okultismu. Označují se jako Hunting Lodges, tedy asi jako pronásledující lóže. Věděla jsem, že získávají informace z vnitřních oblastí a mají až neuvěřitelné styky a mohou zatáhnout za mnoho drátů.

Nevěděla jsem, jaké psychické zbraně používají, ale na pozemské úrovni využívali hlavně

novinové články. Nepřipustili, aby se organizovalo nežádoucí a škodlivé. Mnozí jim mohou být vděční.

Jsem přesvědčena, že každý, kdo potřebuje okultní policii, se s ní může telepatiky spojit. Bylo mi řečeno, že je nutné si představit černý kříž v kruhu na šarlatovém podkladu a ze středu čela vyslat volání do neviditelna.

Nevěřím, že by se v lóžích uchytily východní politický směr, i když vím, že se o to pokoušel. Průměrný okultista se nezajímá o politiku, ale o neviditelné záležitosti. Není také pravdou, že Židé kontrolují lóže v prospěch sionismu, i když židovská kabala je důležitým pramenem západního okultismu. Studium moderní kabaly ale ortodoxní židovské učence nezajímá.

Dion Fortune

pravým jménem Violet M. Firthová, studovala psychologii a věnovala se v Anglii psychoterapii. V lóži pověstného hermetického řádu Golden Dawn (Zlatý úsvit) plně rozvinula své psychické schopnosti. Bratři lóže poznali její zvláštní poslání v této inkarnaci a hovořili o ní jako o „staré duši“, která již prošla nesčetnými vtěleními. Ve svých třiceti letech založila vlastní lóži „Bratrstvo vnitřního světla“. Poznala, jak snadno mohou být psychické okultní síly zneužívány nezralými lidmi ke škodě jiných. Na základě svých zkušeností proto ukázala, jak je možno se bránit proti vlivům okolí, proti vesměs tajným, neviditelným psychickým útokům. Dala tehdy veřejnosti poznatky, které staří zasvěcenci bedlivě střežili a sdělovali ústně jen vybraným žákům. Hloubka jejích poznatků, především z oblasti ničení zla pomocí absorpce (pohlcování) a jeho proměnu v lásku, svědčí o jejich správnosti, srovnatelných s pravou alchymickou přeměnou olova ve zlato. Zemřela v pětapadesáti letech na otravu krve. Svůj úkol však v tomto životě splnila. Kniha poprvé vyšla v Anglii v roce 1930, byla přeložena do mnoha jazyků a vyšla téměř v celém světě, nyní poprvé vychází v České republice. I když na nás z knihy občas dýchne myšlení staré šedesát pět let a věda v určitých oblastech poznání lidské duše přece jenom postoupila o kousek dál, zavádí nás do světa, který nám stále zůstává utajen.

Vydavatel